

களிளப் போதகர்களுக்கு கண்டளம்

[5-16]

பேதுருவைப் போல (2 பேதுரு 3:1), யூதாவும் தனது பொறுப்பின் பகுதியாக தனது வாசகர்களுக்கு நினைப்பூட்டுதலை புரிந்து கொண்டிருந்தார். “தேவ பக்தியற்ற நபர்கள்” என்று யூதாவுக்கும் அவருடைய வாசகர்களுக்கும் அறியப் பட்டிருந்தவர்களாகிய அவர்கள் மட்டும் முதலில் தேவனுடைய ஜனங்களை தங்களுடைய ஒழுங்கீனங்களை நியாயப்படுத்தி பேசுதல் மூலமாக கெடுத்தவர்களல்ல. கடந்த காலங்களிலும் தேவன் நியாயந்தீர்த்துள்ளார்; அவர் மறுபடியும் நியாயத்தீர்ப்பு செய்வார். அவருடைய வாசகர்களுக்கு தேவனிடத்திலிருந்து பின்வாங்கிப் போனவர்களிடம் அவருடைய நடக்கை விவகாரங்கள் தேவனுடைய செயல்பாட்டின் வரலாறுகளால் அவர்களுடைய மனம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது.

E. Earle Ellis குறிப்பிடுகையில் யூதா 5-19 ன் முழுமையும் ஒரு யூத முன்னடையாளமான வியாக்கியான சூட்சுமத்தை உபயோகித்து கவனமாக கட்டுமானம் செய்யப்பட்ட ஒரு தர்க்கம் என்றார்.¹ சுவக்கடல்தோல் சுருளிலும் வேறு சிலவற்றிலும் இணையானவை காணப்படுகிறது. கள்ளப் போதகர்கள், தங்களுடைய சுய திட்டம் எதுவுமின்றி, தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களால் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்க தரிசனங்களை நிறைவேற்றினர் என்பதை யூதா தனது வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார். எல்லீனின் தர்க்கம் என்னவெனில் யூதாவின் வார்த்தைகளை நாம் ஒரு ஒருங்கிணைக்கப்படாத நெடிய வசவுப் பேச்சாக தனது எதிரிகளுக்கு முன்பாக பேசினது போல வாசிக்கக் கூடாது.

கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு தேவனுடைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பு (5-7)

⁵நீங்கள் முன்னமே அறிந்திருந்தாலும், நான் உங்களுக்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறதென்னவெனில், கர்த்தர் தமது ஜனத்தை எகிப்து தேசத்திலிருந்து வரப்பண்ணி இரட்சித்து, பின்பு விசுவாசியாதவர்களை அழித்தார். ⁶தங்களுடைய ஆதிமேன்மையைக் காத்துக் கொள்ளாமல், தங்களுக்குரிய வாசஸ்தலத்தை விட்டுவிட்ட தூதர்களையும், மகா நாளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று நித்திய சங்கிலிகளினாலே கட்டி அந்தகாரத்தில் அடைத்துவைத்திருக்கிறார். ⁷அப்படியே சோதோம் கொமோரா

பட்டணத்தார்களும், அவைகளை சூழ்ந்த பட்டணத்தார்களும் அவர்களைப் போல் விபச்சாரம் பண்ணி, அந்நிய மாம்சத்தைத் தொடர்ந்து, நித்திய அக்கினியின் ஆக்கினையை அடைந்து, திருஷ்டாந்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வசனம் 5. யூதா தேவன் தமது நியாயத்தீர்ப்பைச் செலுத்தின மூன்று சம்பவங்களைக் கொண்டு துவங்குகிறார். உதாரணங்கள் யூதாவின் முதல் வாசகர்களுக்கு ஒரு நினைப்பூட்டுதலாக, தமக்கு எதிராக கலகம் பண்ணினவர்களை நியாயத்தீர்த்தது போல தேவன் கள்ளப் போதகர்களையும் நியாயத்தீர்ப்பார் என்று சொன்னார். யூதா எழுதின விதமும் வசனங்கள் 5 முதல் 7 வரையிலுள்ள வசனங்களில் அவர் சொன்னகாரியங்களுக்கும் 2 பேதுரு 2:4-7 ல் தெளிவான ஒப்பீடுகள் உள்ளன. இருவருமே பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணங்களைக் கொடுத்து எச்சரித்துள்ளனர். இரண்டு திருஷ்டாந்தங்களில் ஒரே விதமான உதாரணங்களையே அவர்கள் உபயோகிக்கின்றனர். யூதா 2 பேதுருவிலிருந்து வித்தியாசப்படுகிற ஒரே இடம் அவர் இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியே வந்தபின் அவர்களுடைய கீழ்ப்படியாமையின் போது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்குள்ளானதையும் அப்படி நடந்ததையும் குறிப்பிடுகிறார். பேதுரு நோவாவின் காலத்தில் தேவன் கொடுத்த நியாயத்தீர்ப்பை தெரிவு செய்தினார். யூதாவின் உதாரணங்கொல்லாம் எகிப்திலிருந்து விடுதலையாகி வந்த அவிசவாசமுள்ள இஸ்ரவேலர்கள், தேவ தூதர்கள், சோதோம் கொமோரா ஆகியன. பேதுருவின் உதாரணங்கள் தேவ தூதர்கள், நோவாவின் காலத்தில் கீழ்ப்படியாமல் போனவர்கள். மற்றும் சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தார்கள்.

யூதாவினாலும் பேதுருவினாலும் பயன்படுத்தப்பட்ட உதாரணங்கள் சரிநிகரான ஒன்றல்ல. இந்த வித்தியாசங்கள், நிருபங்களைப் பற்றி குறிப்பாக எதையாவது சொல்லமுடியுமா அல்லது இல்லையா என்று நாம் கேட்க வேண்டும். அது உண்மையெனில், அது ஏறத்தாழ நிச்சயமானதால், ஒரு புத்தக ஆசிரியர் இன்னொரு புத்தக ஆசிரியரின் நிருபத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், பின்னதான ஆசிரியர் ஒரு உதாரணத்திற்குப் பதிலாக வேறு உதாரணத்தை ஏன் கொடுத்தார்? மூன்றோடு நான்காவது ஒரு உதாரணத்தையும் கொடுத்திருக்கலாமே? ஒன்றை விடுத்து மற்றொன்றை எழுதியதன் மூலம் எந்த ஆசிரியர் முன்பு எழுதியிருப்பார் என்ற ஆலோசனையைக் கொடுக்கிறதா? இதிலே உள்ளவைகளில் எதுவாகிலும் நிருபங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தையோ எழுதப்பட்ட நபர்களாகிய கூட்டத்தார்களையோ பற்றிய தகவலைச் சொல்லுகிறதா?

நாம் எப்படியிருப்பினும், கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும், யூதா யூதகிறிஸ்தவர்களை மையப்படுத்தி எழுதியிருப்பாரேயானால், அவர் தனது வாசகர்கள் யூதர்களின் வரலாற்றில் நடந்த உருவாக்க நாட்களின் நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார். அந்தக் காரணத்துக்காகவே அவிசவாசமுள்ள இஸ்ரவேலர்களையும் உதாரணமாக உட்படுத்தியிருக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படியாத யூதர்களைக் குறித்து குறைவான அக்கறை காட்டி, பேதுரு ஒரு பெரிய கூட்டமக்களுக்கு பிரதிபலிக்கக் கூடிய உதாரணங்களைத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கக் கூடும். நோவாவின் காலத்து

கீழ்ப்படியாமை என்பது உலகளாவிய மனிதக் குடும்பங்களுக்கு ஒரு அனுபவ உதாரணமாகும், தேசிய ரீதியிலான வரலாற்றிலிருந்து வந்த யூதமார்க்கமல்ல.

பேதுரு யூதா குறிப்பிட்ட அவிசவாசிகளான இஸ்ரவேலரை விடுத்து எழுதியிருக்கலாம், ஏனெனில் அவர் யூதர்களாகிய வாசகர்கள் மனம் புண்பட்டு விடக் கூடாது என்பதிலே கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம், இருந்தாலும், கடைசியில், யூதா ஏன் விசுவாசிக்காத யூதர்களுக்கும் பேதுரு நோவாவின் நாட்களில் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு ஒப்பிட்டு எழுதினார் என்பதற்கான காரணம் தெளிவாக இல்லை. ஒன்றுக்கு ஈடாக மற்றொன்றிலிருந்து நாம் அனுமானிக்கக்கூடிய நுண்ணிய செய்திகள் எதுவும் இல்லை. இரண்டு நிருபங்களும் எழுதப்பட்ட விதத்தில் எந்த ஒரு வரிசை கிரமத்தையும் அல்லது அவர்களுடைய சம்பந்தப்பட்ட கூட்டத்தாரையும் குறிப்பிடுகிற தெளிவான அனுமானங்கள் எதுவுமில்லை. ஒன்றுக்குப் பதிலாக ஒன்றை குறிப்பிட்டுள்ள விதம் சில அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆதிலும் அது இன்றைய வாசகரின் கவனத்துக்குத் தென்படாத அடையாளமாக உள்ளது.

யூதா ஒருவேளை எகிப்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு பின்பு அழிக்கப்பட்ட விசுவாசியாதவர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களுடைய பொதுவான நடக்கையைக் குறித்து குற்றஞ்சாட்டியிருக்கலாம். மறுபுறம் பார்த்தால், அவர் ஒருவேளை ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியை மனதில் கொண்டு, கானாணை வேவு பார்த்து வந்த வேவுகாரர்களின் அறிக்கையை கேள்விப்பட்டபோது ஜனங்கள் முறுத்ததை மனதில் வைத்து எழுதியிருக்கலாம் (எண்ணாகமம் 14), கர்த்தரிடத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த அவிசவாசத்திற்கான தண்டனையாக, இஸ்ரவேலர்கள் நாற்பது வருடம் வனாந்திரத்தில் சுற்றி அலையும்படி தேவன் அவர்களை தண்டித்தார். தேவனுடைய தண்டனைக்கு உட்பட்ட இஸ்ரவேலரின் கலகம், யூதாவின் வாசகர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் ஆசீர்வாதங்களை அவர்கள் இலேசாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதிருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட போதிலும், கள்ளப் போதகர்களுக்கு செவி சாய்ப்பார்களானால் அது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பில் கொண்டு போய் விட்டு விடும் என்ற நிலையிலிருந்தனர். 1 கொரிந்தியர் 10:6-13ல் பவுல் மிக அதிகமாக இதே போன்ற கருத்தைப் போதித்தார்.

யூதாவும் பேதுருவுமாகிய இருவருமே தங்கள் வாசகர்களுக்கு நினைப்பூட்டுதலாக அவர்கள் தங்களுக்கு சவிசேஷ செய்தியைக் கொண்டு வந்த அப்போஸ்தலிக போதகர்களின் போதனைகளை கற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள் (2 பேதுரு 1:12, 13; 3:1). அவர்கள் ஆரம்பத்தில் கேட்டிருந்த காரியங்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வரும்படி வாசகர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அப்போஸ்தலிக போதகர்களிடமிருந்து அவர்கள் கேட்டவைகளுக்கும், கள்ளப் போதகர்களிடமிருந்து அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவைகளுக்குமிடையே ஒரு பொதுவான கருத்து எதுவுமில்லை.

யூதா முன்மாதிரி படிவத்தையும்/முன்மாதிரியல்லாத படிவத்தையும் பயன்படுத்தி எழுதினார், வனாந்திரத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் இருந்த காட்சி ஒரு முன்மாதிரி; ஆனால் முன்மாதிரியல்லாத நபர்கள் யார்? வனாந்திரத்திலிருந்து

இஸ்ரவேலர்களும் தேவன் அவர்கள் மீது கொண்டு வந்த தண்டனையும் சபையை (தங்கள் போதனைகளால்) உபத்திரவப்படுத்திக் கொண்டிருந்த கள்ளப் போதகர்களுக்கும் சம்பவிக்கும் என்பதற்கான மாதிரியை தான் எழுதிய சபையார்களுக்கும் அறிவித்தார். அப்படியானால், விசுவாசியாத இஸ்ரவேலர்கள் கள்ளப் போதகர்களுக்கு ஒத்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால், கள்ளப்போதகர்கள் தேவனிடத்திலிருந்து வழிவிலகிப் போகும் முன், அவர்கள் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் விசுவாசமுள்ள அங்கத்தினர்களாக இருந்துள்ளனர் என்று யூதா மறைமுகமாகச் சொன்னார். அவர்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டு தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குட்பட்டிருந்தனர், ஆக யூதாவின் கருத்து என்னவெனில், கள்ளப் போதகர்கள் ஒரு காலத்தில் அவர்களுக்குள் அங்கமாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் தேவனுடைய மகத்துவம் நிறைந்த சட்டங்களிலிருந்து விலகி சத்தியத்திலிருந்து வழிவிலகிப் போனார்கள் என்று, தனது வாசகர்களுக்கு விளக்கப்படுத்தினார். அவருடைய திட்டம் துவக்கத்திலிருந்தே தேவபக்தியற்ற ஜனங்கள் கிறிஸ்தவர்களின் அந்தஸ்திலிருந்து உயர்ந்து பின்பு உலகத்திற்கே திரும்பிச் சென்றுவிடக் கூடியதை அனுமதித்திருந்தது.

யூதா அவர் எழுதியிருப்பது போல் எழுதுவதற்கான ஒரு கூடுதல் காரணம் தனது வாசகர்களுக்கு அவர் எச்சரிக்கை கொடுக்க விரும்பினார். அவர்கள் தேவனிடத்தில் கொண்டிருந்த தங்களுடைய உறவு பற்றி மனதிருப்தி அடைந்து விடக்கூடாது என்று அவர்கள் அறிய வேண்டுமென்று விரும்பினார். கடந்த காலத்தில், தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனமாகிய இஸ்ரவேலர்கள் விக்கிரகாராதனைக்குத் திரும்பி, தேவனை சந்தேகித்து, வனாந்திரத்தில் அவிசுவாசத்தால் இழுப்புண்டு போனார்கள். அப்படி நடந்தபோது, தேவன் அக்கினியால் அவர்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுத்தார். யூதாவின் வாசகர்கள், கள்ளப் போதகர்களின் வழியிலே பின்பற்றிப் போனால், அவர்களுக்கும் இதே கதிதான். யூதா நினைப்பூட்டி எச்சரித்திருப்பதால், அவர்கள் கலக்காரர்களாகிய இஸ்ரவேலர்களுக்கு முன்னடையாளமானவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என விரும்பியிருக்கக் கூடும். அவர்கள் இஸ்ரவேலரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் நிலையிலிருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்தால், தேவன் “பின் தொடர்ந்து” தாம் அழைத்தவர்களை அழித்தது போல, அவர்கள் மீதும் அவரது நியாயத்தீர்ப்பு வரும்.

வசனம் 6. யூதா ஒரு இரண்டாவது உதாரணத்தைக் கொடுத்தார். தமது பரிசுத்தவான்கள் அவருக்கு புறமுதுகு காட்டுவார்களானால் தேவன் நியாயத்தீர்ப்பார் என்று அவர் விளக்கப்படுத்தி, பாவஞ்செய்த தூதர்களும் தேவனுடைய கோபாக்கினைக்குத் தப்பாமல் ஆக்கினைக்குள்ளானார்கள் என்று சொன்னார். பேதுரு இதே உதாரணத்தைப் பயன்படுத்தினார் (2 பேதுரு 2:4). ஆனால் தேவ தூதர்கள் மீது தேவன் கொடுத்த ஆக்கினைதீர்ப்பு குறித்து யூதா வைக்காட்டிலும் சற்று கூடுதல் விளக்கத்தைக் கொடுத்தார். பேதுருவும் யூதாவும் தேவ தூதர்களுக்கு தேவன் கொடுத்த நியாயத்தீர்ப்புக் குறித்து தங்களுடைய வாசகர்கள் முன்னமே அறிந்திருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்கள் என்று காணுகிறது. இரண்டு எழுத்தாளர்களும் மேலும் விளக்கப்படுத்துவது அவசியமெனக் கண்டனர். அது வெறுமனே கூர்ந்து ஆராய

வேண்டிய ஒரு விஷயம், இருப்பினும், பழைய ஏற்பாடானாலும் புதிய ஏற்பாடானாலும் தேவன் எப்பொழுது தேவதூதர்களை நியாயந்தீர்த்தார் என்று குறிப்பிட்ட காலத்தைச் சொல்லவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டு காலப்பகுதிவரை தூதர்களைக் குறித்து பெரிய அளவில் யூதர்களின் யூகம் இருந்து கொண்டிருந்தது. அது அடிக்கடி ஆதியாகமம் 6:1-4ல் காணப்படும் “தேவகுமாரர்” போய் “மனுஷகுமாரத்திகளை” பெண் கொண்டதாக சொல்லப்பட்ட கதைகள் பக்கம் கவனம் திரும்பியது. அவைகளில் சில யூகங்கள் இரு ஏற்பாடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏனோக்கு எனும் பெயரில் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களில் காணப்படுகிறது (காண்க ஆதியாகமம் 5:21-24). முதல் ஏனோக்கு கொஞ்ச கொஞ்சமாக எழுதப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு. அதின் துவக்கப்பகுதிகள் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு முந்திய நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அதன் பின்பகுதிகள் கிறிஸ்தவ காலப் பகுதியின் முதல் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. யூதாவின் வாசகர்கள் 1 ஏனோக்கு புத்தகத்துடன் பரிச்சயப்பட்டிருந்தனர் என்பது அவர் தனது புத்தகத்தின் பின்பகுதியில் விளக்கமாக எழுதப்பட்டிருப்பதன் உண்மையிலிருந்து தெளிவாகிறது.²

தேவ தூதர்கள் மீதான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு உண்மையான காலக்கட்டத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு நடப்பு என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென யூதா விரும்பினாரா இல்லையா என்று அறிவது கடினம். அவர் ஒரு நல்ல போதகர் என்ற நிலையில், யூதா சில பிரசித்தமாயிருந்த கதைகளையும் சில புனைக் கதைகளையும் எழுதி தேவன் தமக்கு நெருக்கமாயிருப்பாரையும் நியாயந்தீர்க்கிறார் என்பதைப் போதிக்க பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அவருடைய கருத்து என்னவெனில் தேவனுடைய நன்மையான காரியங்களைக் குறித்து ஒருவர் முக்கியத்துவம் அற்றதாக நினைத்தோ அல்லது யூதிக்கவோ வேண்டிய அவசியமில்லை. விழுந்து போகிறதான ஆபத்து உண்மையே. இன்றைய பிரச்சனியார் சமகாலத்து எழுத்தாளரின் கருத்தை விளக்கப் பயன்படுத்தும் சில வழிகளை கைக் கொள்வது போலவே யூதா பாவஞ்செய்த தூதர்களை குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடும் என்பதும் அது போன்றது தான். யூதாவானாலும் இன்றையப் போதகரானாலும் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தது உண்மையான காலத்தில் நடந்தது என்ற கருத்தை உபயோகிக்கவில்லை.

யூதா கட்டுக்கதைகளைக் குறித்து எழுதியிருக்க சாத்தியக்கூறுகள் உண்டென்பதையும் கைவிட்டு விட முடியாது, இதிலே கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் தேவ தூதர்களைக் குறிப்பிட்டு பேசப்படும் காரியம் உண்மையான வரலாற்றில் இடம் பெற்ற சம்பவத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. யூதா இஸ்ரவேலர்கள் விழுந்து போனதையும் சோதோம் கொமோராவில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் உண்மையான ஒரு நேரத்தில் நடந்தது என்று எடுத்துக் கொண்டிருப்பாரானால், தேவதூதர்கள் மீது வந்த தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை வித்தியாசமாக அவர் எடுத்துக் கொண்டிருப்பார் என்று நினைக்க காரணம் இல்லை. மேலும், தூதர்களின் பாவஞ்செய்யும் செயலைக் குறித்து மிகவும் குறிப்பான செயலாக இயல்பாகக் கூறுகிறார். அவர்கள் தங்கள் ஆதிமேன்மையைக் காத்துக்கொள்ளவில்லை. தேவ தூதர்கள் தேவனுடைய செய்தியாளர்கள்; அவர்கள் அவருக்கு மிக அருகாமையில் இருப்பவர்கள்.

தேவதூதர்கள் தேவனுக்கு மிக நெருக்கமான கூட்டாளிகள் என்று சொன்னாலும் மிகையாகாது. நாம் இப்பொழுது விவாதித்துக் கொண்டுள்ள தேவதூதர்கள் சிலாக்கியம் பெற்ற நிலையைக் கொண்டிருந்தனர், இருந்தும் அவர்கள் அவர்களுடைய வாசஸ்தலத்தைக் குறித்து திருப்தி அடையவில்லை. இங்கே பயன்படுத்தப்படும் கருத்து, தூதர்கள் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்த மனுஷனையும் மனுஷியையும் போல (ஆதியாகமம் 3:5), தேவனைப் போல் தாங்கள் வரவேண்டும் என்ற போராவல் கொண்டிருந்ததாகக் காணப்படுகிறது. மேட்டிமை என்பது மனுஷர்களைப் போலவே தேவதூதர்களையும் பாவஞ்செய்யத் தூண்டுகிற ஒரு மூலகூறாக உள்ளது.

தேவதூதர்களின் பாவச்செயல் எப்பொழுது இடம் பெற்றது? அதன் சூழ்நிலைகள் என்னவாக இருந்தன? திருமறை சொல்லுவதில்லை, இருந்தாலும், திருமறையின் அமைதி யூகத்தைத் தணிக்கவில்லை. சாத்தான் தேவ தூதர்களில் ஒருவனாக இருந்து பாவஞ்செய்தவன் என்றும், அவர்களுக்கு அவன் தலைவன் என்றும் சொல்லுகிற கற்பனை வாழையடி வாழையாக மார்க்க வரலாற்றில் இடம் பெற்றதுதான். யூதா சாத்தானைப்பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. யூதாவிலோ அல்லது திருமறையின் வேறு எந்தப் பகுதியிலுமோ சாத்தானின் தோற்றம் பற்றிய குறிப்பு எதுவுமில்லை. ஒருவேளை தனக்கு இருந்த “மேன்மையான வாசஸ்தலத்தைக் குறித்து” அவன் திருப்தியில்லாத தூதனாய் இருந்தான்; ஆகிலும் சாத்தான் யூதாவின் பொருளாய் இருந்தால், அவர் (அவர்களை) மகா நாளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று, நித்திய சங்கிலிகளினாலே கட்டி, அந்தகாரத்தில் அடைத்து வைத்திருக்கிறார் என்று எழுதியிருப்பது புதிராக உள்ளது. சாத்தான் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறவனாக காணப்படவில்லை. அவன் மிக பலசாலியாக விசுவாசிகள் வாழுகிற உலகில் சுறுசுறுப்பாய் செயல்படக் கூடியவனாக இருக்கிறான்.

சாத்தானின் தோற்றம் குறித்தும் தேவ தூதர்களின் செயல்பாடுகள் குறித்தும் ஆர்வம் காட்டி யூதாவின் கருத்தை நாம் விட்டுவிடச் செய்து விடக்கூடாது. அவர் தமது வாசகர்களுக்கு நினைப்பூட்டி, தேவனுக்கு மிக அதிக நெருக்கமாக இருந்த போதிலும், தேவ தூதர்கள் கூட பாவம் செய்யும் போது தேவனால் தூதர்கள் நியாயத்தீர்க்கப்படுகிறார்கள் (எப்பொழுதானாலும் எந்த சூழ்நிலையிலும் இது நடக்கிறது) என்றார். தேவன் பாவஞ்செய்த தூதர்களை “நித்திய சங்கிலிகளினாலே” “கட்டி” வைத்திருப்பாரானால், அவர்கள் அவரிடத்திலிருந்து விலகிச் செல்லும்போது “நியாயத்தீர்ப்பின் மகா நாளில்” அவர் கிறிஸ்தவர்களையும் தப்ப விடாமல் நியாயத்தீர்ப்பார் என்பதில் யாரும் சந்தேகப்படக்கூடாது. யூதா தனது வாசகர்களை விழுந்து போக ஏதுவான ஆபத்துக்களிலிருந்து எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இருள் சூழ்ந்த அக்கினியை கற்பனை செய்து பார்ப்பது கடினம், ஆகிலும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை முன் வைத்துப் பேசிய போது இருணையும் (மத்தேயு 8:12; 25:30), அக்கினியையும் (மத்தேயு 5:22; 13:42), இணை உருவகமாகப் பயன்படுத்தினார். பாவம் செய்த தேவதூதர்களுக்கு தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கடுமையை யூதா வலியுறுத்தி அவர்கள் கட்டிவைக்கப்பட்டிருப்பது “நித்தியமானதும்,” “அந்தகாரத்தில்” வைக்கப்பட்டிருப்பதுமாகும் என்றார். இதில் குறிப்பிடப்படும் பாடம் என்னவெனில், தூதர்களை தேவன் கடுமையாக நியாயத்தீர்ப்பாரானால்,

நிச்சயமாக தேவபக்தியற்றவர்களும் யூதா எதிர்கொண்டவர்களுமாகிய போதகர்களையும் நியாயத்தீர்ப்பார். அவர்களுக்கு வரும் நியாயத்தீர்ப்பு குறைந்த பட்சம் தேவதூதர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு ஒப்பாக கடுமையானதாயிருக்கும்.

வசனம் 7. ஆதியாகமம் 19ல் விவரிக்கப்பட்ட சோதோம் கொமோராமீது தேவன் கொண்டு வந்த நியாயத்தீர்ப்பைக் காண்கிறோம். Richard J. Bauckham's ன் வார்த்தைகளிலிருந்து பெறப்பட்டபடி, பட்டணங்களின் அழிவு என்பது “எல்லா வகையிலும் தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பு” என்று சொல்லப்படுகிறது.³ பட்டணங்களின் குறித்து எதிர்மறைச் சொல்லைத் தவிர வேறெதையும் திருமறை முன் வைப்பதில்லை (உதாரணமாக, காண்க, உபாகமம் 29:23; ஏசாயா 1:9; எரேமியா 23:14; மத்தேயு 10:15). யூதா ஆதியாகமம் 19:24, 25ஐப் பின்பற்றி, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலே விழுந்த பட்டணங்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு பட்டணங்கள் மட்டுமல்ல, ஆனால் அவைகளைச் சூழ்ந்திருந்த பட்டணங்களையும் தான் என்றார். உபாகமம் 29:23 இந்தப் பட்டணங்களில் இரண்டு பட்டணங்களாகிய அத்மா மற்றும் சேபோயீம் ஆகியவைகளை அடையாளப்படுத்துகிறார் (காண்க ஓசியா 11:8). மற்றொரு பட்டணம், சோவார், லோத்தின் வேண்டுகூலில் பாதுகாக்கப்பட்டது (ஆதியாகமம் 19:19-22).

“சோதோம், கொமோரா” பட்டணங்கள் இருந்த இடம் தெரியவில்லை, ஆனாலும் யூதர்களின் பாரம்பரிய அறிவின்படி, தற்போது சவக்கடலால் தூர்ந்துபோன தென்பகுதி சமவெளியில் பட்டணங்கள் அமைந்திருந்தன. இன்றைய சுற்றுலாப் பயணிகள் அடிக்கடி அங்கு செல்கின்றனர், ஏனெனில் அதன் வெந்நீர் ஊற்றுக்களும் கனிமப் பொருள் வளங்களும் நிறைந்திருப்பதால் இன்றைய நாட்களில் சுற்றுலாப்பயணிகள் அடிக்கடி இங்கே பயணிக்கின்றனர். எகிப்திலிருந்து, அலெக்ஸாந்திரியாவைச் சேர்ந்த ஒரு யூதன் கிறிஸ்துவின் பிறப்பிற்கு கொஞ்ச நாளுக்கு முன் தனது எழுத்து மூலம் விவரிக்கையில் சோதோம் கொமோராவின் மீது வந்த அழிவு தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் விளைவு என தான் நம்புவதாகக் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில் அந்தத் தேசமே என்றென்றும் கறைபடிந்த ஒன்று எனச் சொன்னார். அவர் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளாவன: “அவர்களுடைய துன்மார்க்கத்துக்கான ஆதாரங்கள் இன்னமும் காண்கின்றன; புகைந்து கொண்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்கள், கனிவிடும் செடிகளில் காய்கள் கனிவதில்லை, நினைவுச் சின்னமாக ஒரு உப்புத்தூண் அவிகவாசியான ஒரு ஆத்துமாவுக்கு நினைப்பூட்டுதலாக நின்று கொண்டுள்ளது,”⁴ என்றார். வார்த்தைகள் போதிய ஆதாரமாக சவக்கடலின் தென்பகுதியில் காணுகின்றன. சுருக்கச் சொல்லின், இந்தக் காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த ஆபிரகாம் மற்றும் லோத்துக் குறித்து நாம் அறிந்திருக்கிறபடி, அறிவார்ந்த பட்டணங்கள் பாரம்பரிய இடங்களில் இருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன, ஆகிலும் அதற்கு மேலும் கோருவது நிச்சயமற்றது.⁵

முன் குறிப்பிட்ட இரண்டு உதாரணங்களைப் போலின்றி (வனாந்திரத்தில் வந்த இஸ்ரவேலர்கள் மற்றும் தேவதூதர்கள் பெற்ற நியாயத்தீர்ப்பு), சோதோமின் வாசிகள் தேவனிடத்தில் எந்த வித ஆசீர்வாதத்தையும் பெறாமலேயே விழுந்து போனார்கள். சோதோம் கொமோராவின்

காரியங்களை கவனித்த யூதா தேவ கோபாக்கிணைக்கு அவர்களை இட்டுச் சென்ற காம விகார நடக்கைகளை மட்டுமே எச்சரித்து, நித்திய ஆக்கினியின் தண்டனையை அடைவார்கள் என்று சொன்னார். சோதோமின் மனுஷர்கள் அந்நிய மாமிசத்தை தொடர்ந்து போனார்கள் என்றும் (sarkos heteras), குறிப்பிட்டார், இது நேரடி மொழிபெயர்ப்பில் “வேறே மாமிசங்கள்” அல்லது “வித்தியாசமான மாமிசங்கள்” என்று பொருள்படுகிறது. இந்த சொற்றொடரை குறைந்தபட்சம் இரண்டு விதமாக விளக்கமளிக்கலாம். முதலாவதாக, லோத்தின் வீட்டிற்கு விருந்தாளிகளாக சோதோமுக்குப் போய் தங்க முற்பட்ட இரண்டு அந்நியர்கள் தேவதூதர்களாக இருந்தார்கள். யூதா சற்று முன்பு தான் முந்திய வசனத்தில் பாலுஞ்செய்த தூதர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். சோதோமியர் ஒருவேளை “அந்நிய மாமிசத்தை” தொடர்ந்து தேவதூதர்களிடம் பாலுறவு கொள்ள வகைதேடிச் சென்ற காட்சியை இது குறிப்பிடக்கூடும்.⁶ இது ஒரு சாத்தியமான பொருளாக இருக்கலாம், ஆகிலும் அதுதான் என்று குறிப்பிட இயலாது.

இரண்டாவதாக, சோதோமின் மனுஷர்கள் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள். இதுதான் ஒருவேளை அதிகப்பட்ச சரியான பொருளாக இருக்கக் கூடும், “அந்நிய மாமிசத்தைத் தொடர்ந்து” என்பது மற்ற மனுஷர் (ஆண்) களுடன் பாலுறவு கொள்ள விரும்பிய மனுஷர்களை (ஆண்களை) குறிப்பிடுவதாயிருக்கலாம். லோத்திடம் வந்தவர்கள் தேவதூதர்கள் என்ற எண்ணம் சோதோமின் மனுஷர்களுக்கு இல்லாமலிருந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் தேவதூதர்களல்ல, மனுஷர்களே, என்ற எண்ணத்தில் சோதோமின் மனுஷர் லோத்தின் வீட்டில் வந்த புருஷர்களுடன் பாலுறவு கொள்ள முயற்சித்தனர். தேவன் ஜனங்களுக்குள் வைத்துள்ள பாலுறவு முறையை சோதோமியர் புரட்டினார்கள்.

ஒப்புக்கொடுத்தல் மற்றும் திருமணம் சம்பந்தப்பட்டதில் சொன்னால், மனுஷருக்கு தேவன் கொடுத்துள்ள பாலுணர்வு தேவன் அவருடைய சிருஷ்டிகளுக்குள் கொடுத்துள்ள நல்ல வரங்களில் ஒன்று. இருப்பினும், ஆண்கள் ஆண்களோடே பாலுறவு கொள்ள வகை தேடுவது “அந்நிய மாமிசங்களின் மீது அவர்கள் இச்சை கொள்வதாகும்”. இது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கு முரணானது. ஆதலால் தான் யூதா இப்படிப்பட்ட நடையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கிபியாவின் மனுஷர்களைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிற கதையின் அநேக கருத்துக்கள் ஆதியாகமம் 19லும் பேசப்படுகிற பொதுவான கருத்துக்களாகும் (நியாயாதிபதிகள் 19). முரண்பாடுள்ள நிலையில் உரிமை கொண்டாடினாலும், பழைய ஏற்பாட்டிலும் (லேவியராகமம் 20:13), புதிய ஏற்பாட்டிலும் (ரோமர் 1:26, 27; 1 கொரிந்தியர் 6:9), உறுதியற்ற வார்த்தைகளால் இல்லாமல் ஓரினச்சேர்க்கை கடுமையாக (உறுதியுடன்) கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. சோதோமின் மனுஷர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக மாறுபாடான பாலுறவு விஷயத்தில் பாலுஞ்செய்தது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்ட மனுஷர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் லோத்தின் வீட்டில் வந்த புதியவர்களை பாலுறவு ரீதியாக கெடுக்க முற்பட்டனர். யூதா அவர்களுடைய வன்முறையை குறிப்பிடவில்லை. அவர் சோதோமியினரின் மாறுபாடான ஒழுங்கீனத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்களுடைய ஒழுக்கங்

கெட்ட வழிகளில் சோதோமியர் யூதா எதிர்கொண்ட கள்ளப் போதகர்களைப் போல இருந்தனர்.

அப்படியே ... பட்டணத்தார்களும் என்று துவங்கும் (வசனம் 7ல்) சொற்றொடர் சில கடினமான காரியங்களை முன் வைத்துப் பேசுகிறது, ஏனெனில் முந்தின நிகழ்வைக் குறிப்பிடும் (touteis) “பட்டணத்தார்களும்” என்ற பிரதிப் பெயர்ச்சொல் தெளிவற்றதாயிருக்க “பட்டணத்தார்” என்று குறிப்பிடப்படுவதன் பொருள் என்ன? அது சோதோம் கொமோராப் பட்டணங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு பேசப்படுகிறதா? அது தான் உண்மையெனில் அது பெண்களை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம். “பட்டணம்” என்பது கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல்லில் பெண்பாலாகவும், ஆனால் “இந்த” என்று (ஆங்கிலத்தில்) வரும் சொல் ஆண்பாலிலும் பேசப்படுகிறது. கிரேக்க வாக்யத்தில் குறிப்பிடப்படும் இலக்கணம் “இந்த” என்ற பதத்தோடு சோதோம் கொமோரா என்ற பட்டணங்களுடன் சேர்த்துப் பேசப்படுகிறதா என்று அறிதல் கடினம்.

அப்படியானால், “இந்த” எனும் பதம் முன் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தூதர்களைக் குறிப்பிடுகிறதா? அது உண்மையானால், “தங்கள் ஆதிமேன்மையைக் காத்துக்கொள்ளாத தூதர்கள்” என்று வசனம் 6ல் குறிப்பிடப்படுவதால் அவர்கள் விபச்சாரம் செய்து “அந்நிய மாமிசத்தை தொடரக் கூடியவர்களாக” குற்றப்படுத்தி யூதா பேசியிருக்கலாம். யூதா 6ல் சொல்லப்படும் தூதர்கள் தான் மனுஷ குமாரத்திகளை தங்களுக்கு மனைவிகளாக தெரிந்து கொண்ட “தேவகுமாரர்கள்” என்று ஆதியாகமம் 6:1, 2ல் பேசப்படுமானால், அது சாத்தியமானது. ஆதியாகமம் 6ல் குறிப்பிடப்படும் “தேவகுமாரர்கள்” பாலுறவு பாவங்களில் குற்றப்பட்டவர்களாய் இருந்தார்கள். இருப்பினும், யூதா அதைப் பொருள்படுத்தி எழுதியிருப்பாரானால், தமது வாசகர்கள் புத்திசாலித்தனமாய் தனது எழுத்து நடைக்கு ஏற்ப தங்கள் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளும்படி யூதா எதிர்பார்த்தார். ஆதியாகமம் 6 ல் இந்த “தேவகுமாரர்கள்” மீது தேவன் எந்தவொரு தண்டனையையும் அளித்ததாக சொல்லப்படவில்லை, மிகவும் குறைந்த பட்சமாக “நித்தியமாக கட்டிவைக்கப்பட்ட” செய்தியைக் கூட குறிப்பிடவில்லை.

“இந்த” எனும் பதம் சோதோம் கொமோரா பட்டணங்களையோ வசனம் 6ல் குறிப்பிடப்படும் தூதர்களையோ குறிப்பிடுவதில்லையென்றால், அது யூதா 4ல் சொல்லப்படும் “தேவபக்தியற்ற நபர்களையே” குறிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு. யூதாவின் வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்ள அது தான் சரியான வழி. ஆக இதன் பொருள், இதுதான்: “அப்படியே, (சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தார்களைப் போலவே) இந்த அவைகளைச் சூழ்ந்த பட்டணத்தார்களும் (கள்ளப் போதகர்களும்), ஒழுக்க ஒழுங்கீனங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.”

கள்ளப் போதகர்களைக் குறித்த விளக்கம் (8-13)

⁸ அப்படிப்போலவே, சொப்பனக்காரராகிய இவர்களும் மாம்சத்தை அசசிப்படுத்திக் கொண்டு, கர்த்தத்துவத்தை அசட்டை பண்ணி, மகத்துவங்களைத் தூஷிக்கிறார்கள். ⁹ பிரதான தூதனாகிய மிகாவேல்

மோசேயினுடைய சரீரத்தைக் குறித்துப் பிசாகுடனே தர்க்கித்துப் பேசின போது, அவனைத் தூஷணமாய்க் குற்றப்படுத்தத் துணியாமல்; கர்த்தர் உன்னைக் கடிந்து கொள்வாராக என்று சொன்னான். ¹⁰இவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாதவைகளைத் தூஷிக்கிறார்கள்; புத்தியில்லாத மிருகங்களைப் போலச் சபாவப்படி தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறவைகளாலே தங்களைக் கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

¹¹இவர்களுக்கு ஐயோ! இவர்கள் காயினுடைய வழியிலே நடந்து, பிலேயாம் கூலிக்காகச் செய்த வஞ்சகத்திலே விரைந்தோடி, கோரா எதிர்த்துப் பேசின பாவத்துக்குள்ளாகி, கெட்டுப்போனார்கள். ¹²இவர்கள் உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்து, பயமின்றிக் கூட விருந்துண்டு, தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக் கொள்கிறார்கள்; இவர்கள் காற்றுகளால் அடியுண்டோடுகிற தண்ணீர்ற்ற மேகங்களும், இலையுதிர்ந்து கனியற்று இரண்டு தரஞ் செத்து வேரற்றுப் போன மரங்களும், ¹³தங்கள் அவமானங்களை நுரைதள்ளுகிற அமளியான கடலலைகளும், மார்க்கந்தப்பி அலைகிற நட்சத்திரங்களுமாயிருக்கிறார்கள்; இவர்களுக்காக என்றென்றைக்கும் காரிருளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணங்களையும் ஏற்பாடுகளுக்கிடையேயான கால யூதர்களின் இலக்கியங்களையும் பயன்படுத்தி, யூதா தொடர்ந்து கள்ளப் போதகர்களைக் குறித்த தன்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்தார். இருந்தாலும் அவர் அவர்களுடைய எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட போதனையையும் சுட்டிக் காட்டவில்லை. அவர்கள் அசுந்தையுள்ளவர்களாயிருந்தனர். ஆவிக்குரிய அதிகாரங்களுக்கு அவர்களிடம் மரியாதை இருக்க வில்லை. அவர்கள் அறியாதவர்களும் சீர்திருத்தலுக்கு உடன் படைதவர்களமாயிருந்தனர். அவர்கள் பகுத்தறிவுள்ள யூகித்தறியக் கூடிய மனுஷர்களை விட புத்தியில்லாத மிருகங்களைப் போலிருந்தார்கள். ஒருவகையில் யூதா தனது மனதில் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, ஆவிக்குரிய காரியங்களில் எந்தவித புரிந்து கொள்ளாதலோ ஆழமோ இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய உபதேசத்தால் வருகின்ற விளைவுகளைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய உபதேசங்கள் என்ன என்பதைக் கேட்பதில் யூதா மிகக் குறைவான ஆர்வத்தையே காட்டினார். அவர்களுடைய அசுத்தமான நடக்கைகளும் அப்படிப்பட்ட நடக்கைகளைக் குறித்த புகழ்மொழியும் யூதாவைக் கலக்கினதேயொழிய அவர்கள் போதித்தது யூதாவை பாதிக்கவில்லை. முடிவில் அவர்களால் கொடுக்க முடியாதவைகளை அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்கள் (காண்க 2 பேதுரு 2:19).

வசனம் 8. இதற்கு முந்திய வசனத்தில் கள்ளப் போதகர்களைக் குறித்து ஒப்பிட்டுப் பேசியபின், யூதா இப்பொழுது நேரடியாக அவர்களிடத்தில் கவனத்தை திருப்புகிறார். அவர் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட மூன்று உதாரணங்களின் பயன்பாட்டை முன்வைக்கிறார். கடந்த காலங்களில் துன்மார்க்கர் மீது தேவன் கொண்டு வந்த நியாயத்தீர்ப்பு உதாரணங்கள் குறித்து கள்ளப் போதகர்கள் கற்றுக் கொண்டது எதுவுமில்லை. அவிசவாசமாயிருந்த இஸ்ரவேலர்களிடம் காணப்பட்ட கீழ்ப்படிதலில்லாத அதே மாதிரியை அவர்கள் பின்பற்றினர், அதேபோல

தங்களுடைய ஆதிமேன்மையைக் காத்துக் கொள்ளாத தூதர்களின் முன் மாதிரியையும், சோதோம் கொமோராபட்டணத்து மனுஷர்களின் முன்மாதிரியையும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தினர்.

கள்ளப் போதகர்கள் சொப்பனங்காண்பது எப்படி அவர்களுடைய துன்மார்க்கச் செயலுக்குள் பொருந்துகிறது என்று தீர்மானிப்பது கடினம். KJV இந்த வார்த்தையை “அசுத்தமான சொப்பனக்காரர்கள்,” என்று மொழிபெயர்த்து தெளிவாக்க முற்பட்டுள்ளனர், ஆனாலும் கூடுதலாக, “அசுத்தம்” என்று அர்த்தப்பட வேண்டுமென்றிருந்தால் பாலுணர்வு ஒழுங்கீனங்களைக் குறிக்கும் சொப்பனங்காண்பதைக் குறித்து கிரேக்க மொழியில் (*eupniazomai*) எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. KJV ஆலோசனையாக, யூதாவின் விரோதிகள் ஒழுக்கமற்ற காரியங்களிலேயே அதிகமாக தங்களுடைய மனதை ஒன்றித்துக் கொண்டதால், இயன்ற வரை பாலுணர்வு ஒழுங்கீனங்களில் லயித்துப் போயிருந்ததால், தாங்கள் செய்ய விரும்பின தவறுகளில் தங்களை மூழ்கச்செய்து, “சொப்பனங்களைக் கண்டு கொண்டிருந்தார்கள்” என்கிறது. “அக்கிரமத்தை யோசித்து, தங்கள் படுக்கைகளின்மேல் பொல்லாப்புச் செய்ய எத்தனம் பண்ணினவர்களைக் குறித்து” மீகா கொடுத்த விளக்கத்திற்கு ஒருவர் ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறார் (மீகா 2:1).

ஒரு மிக அதிகமான சாத்தியக்கூறு என்னவெனில் யூதாவின் எதிரிகள் தாங்கள் கண்ட சொப்பனங்கள் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டவை என்று சொல்லி தங்களுடைய உபதேசங்களையும் ஒழுங்கீனங்களையும் நியாயப்படுத்தினர். அது உண்மையானால், கூடுதல் வார்த்தையான “அசுத்தம்” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது விஷயத்தையே குழப்புகிறதாயிருக்கிறது. J. N. D. Kelly கூற்றுப்படி, கள்ளப் போதகர்களின் “சொப்பனம்” குறித்து யூதா கவனத்தை ஈர்த்தார், “ஏனென்றால் அவர்களுக்கு பரவசமான காட்சி தரிசன அநுபவம் இருந்தது, அல்லது இருந்ததாகக் கூறிக் கொண்டனர், மேலும் இவைகளினாலே அவர்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளை நியாயப்படுத்தி அவைகளை கைக்கொள்ள வகை தேடினர்” என்றார்.⁷ செல்லி குறிப்பிட்டது சரியெனத் தோன்றுகிறது.

தரிசன அநுபவம் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் காரியம் இன்றும் பழங்காலத்திலும் கள்ளப் போதகர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருவி, அதினால் ஜனங்களின் நம்பிக்கையைச் சம்பாதிக்கவும் தங்களுடைய எண்ண கோரிக்கைகளுக்கான ஒரு அறிமுகம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணமும் தான். இதை புதிய ஏற்பாட்டில் வேறொரு இடத்தில் ஒருவர் சந்திக்கிறார். பவுல் தன்னுடைய சொந்த தரிசனங்களை “பிரதான அப்போஸ்தலராக தங்களை அழைத்துக் கொண்ட அப்போஸ்தலரின் தரிசனங்களுடன் வேறுபடுத்திக் காண்பித்தார்” (2 கொரிந்தியர் 12:1-4; காண்க 2 கொரிந்தியர் 11:15; 12:11; NIV). கொலோசெயிலிருந்த சபையை மிரட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள், தாங்கள் கண்டதாகச் சொல்லிக் கொண்ட “தரிசனங்களில்” நிலையாக இருந்தனர் (கொலோசெயர் 2:18). இதற்குச் சமமாக, கள்ளப் போதகர்களின் “சொப்பனங்காண்பதற்கு” இதுதான் சிறந்த விளக்கமாக இருக்க முடியும். NASB மொழிபெயர்ப்பில் இந்தச் சொற்றொடர் அமைப்புக்கு சரியாக காற்புள்ளி முற்றுப் புள்ளியிட்டு, “சொப்பனங்காண்பதல்” மூலமாகவும் கூட என்று

சரியாக அர்த்தப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த போதகர்கள் தங்கள் இச்சைகளை நியாயப்படுத்த “சொப்பனங்கண்டது” என்பது ஒரு வழியாய் இருந்தது. தங்களுடைய சொப்பனங்களை எந்த வகையில் நியாயப்படுத்தினாலும், யூதாவைப் பொறுத்தபட்டில் அவர்களுடைய நடக்கைகள் சோதோம் பட்டணத்தாருடன் சமமானதுதான் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

கள்ளப் போதர்கள், ஒரு புறம் பார்த்தால் தங்கள் மாமிசத்தை அசுசிப்படுத்தினார்கள், மறுபுறம், அதிகாரங்களைத் தூஷித்தார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது, இந்தச் சொற்றொடர்கள் கிரேக்க மொழியில் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமாக men மற்றும் de எனும் வார்த்தைகளால் கட்டப்பட்டவை. இந்த இடத்தில் யூதாவின் கருத்து 2 பேதுரு 2:10ல் இருப்பதுடன் மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. மற்றும் “கர்த்தத்துவத்தை அசட்டை பண்ணி” மகத்துவங்களை தூஷிக்கிறார்கள் என்பவைகளை ஒன்றாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டுமே கள்ளப் போதகர்களின் அகந்தையை விளக்குகிறது.

கர்த்தத்துவ மகத்துவங்களை “தூஷிக்கிறார்கள்” என்று யூதா என்ன அர்த்தப்படுத்தினார் என்பது மொழிபெயர்ப்புகள் சுட்டிக் காட்டுவதைக் காட்டிலும் குறைவான தெளிவையே கொடுக்கிறது. கிரேக்க மொழியில் 2 பேதுரு 2:10க்கு சமமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் அதிகமாக நேரடிப் பொருளில் மொழிபெயர்ப்பாக, அவர்கள் “மகிமையானதைத் தூஷித்தார்கள்” என்று சொன்னார். NASB யில் வேறு மொழிபெயர்ப்புகளுடன், “மகத்துவங்கள்” என்பது தேவதூதர்களாகிய வல்லமைகளைக் குறிப்பதாக புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது, ஆனாலும் அதுதான் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. 2 பேதுரு விளக்கவுரையில், “மகத்துவங்கள்” என்பது சபையின் அதிகாரிகளாக சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்று நாம் விவாதித்துள்ளோம். அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும் மகிமையான அதிகாரமாகப் பேசியவர்கள், இந்த வாசிப்பில், அதிகாரத்துடன் பேசிய அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும் “மகத்துவங்களாய்” இருந்தார்கள். மற்ற ஆலோசனைகளுக்குள், தேவதூதர்களை தூஷிப்பது எந்த வகையில் புரிந்து கொள்ளக் கடினமானது, அது எந்த வகையில் கள்ளப் போதகர்களின் முன்னேற்றத்துக்குக் காரணமாகும் என்பது புரிந்து கொள்ளக் கடினமானது. “கர்த்தத்துவங்கள்” என்று சபையிலிருப்பதை யூதா குறிப்பிடுவது, குறிப்பாக, கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளான அப்போஸ்தலர்களின் கைகளில் இருந்த அதிகாரத்தையே குறிப்பிடுகிறார். (மேலும் அறிய, 2 பேதுரு 2:10ஆ, 11 ஆகியவற்றின் விளக்கங்களைக் காண்க.)

வசனம் 9. மிகாவேல் தூதனை பெயர் சொல்லி புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கேயும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:7லும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இங்கு மட்டுமே அவன் பிரதான தூதன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். “பிரதானதூதன்” எனும் பதம் இங்கேயும் 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:16 லும் காணப்படுகிறது. தேவ தூதர்களின் மிகாவேல் என்னும் பெயர், “பிரதான அதிபதி” என்று, தானியேல் புத்தகத்தில் மூன்று முறை குறிப்பிடப்படுகிறது (தானியேல் 10:13, 21; 12:1). இதன் பொருள் “தேவனுக்கு ஒப்பானவர் யார்?” திருமறையில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட மற்றொரு தூதன் காபிரியேல் (தானியேல் 8:16; 9:21; லூக்கா 1:19, 26), மூன்றாவதாக, ராஃபேல், என்ற

பெயர் தொபீத் என்ற தள்ளுபடியாகமம் முழுவதும் காணப்படுகிறது.⁸ காபிரியேல் என்றால் “தேவனுடைய பலமான மனிதன்” மற்றும் ராஃபேல் என்றால் “தேவன் சுகப்படுத்தியிருக்கிறார்” என்றும் பொருள்படுகிறது.

மிகாவேல் தூதன் மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்து பிசாசுடனே தர்க்கித்துப் பேசின சம்பவம் பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படவில்லை, ஆனபடியால், இந்தக் கதைக்கான மூல ஆதாரம் யூதாவுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது என்பது குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். திருமறையில் இந்த சம்பவம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, யூதாவுக்கு முந்தைய பூர்வீக காலமுதல் இருந்து வந்த எந்த பதிவேடுகளிலும் காணப்படவில்லை. இருப்பினும், மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்து மிகாவேல் பிசாசுடனே தர்க்கித்துப் பேசின சம்பவத்தைக் குறித்து சில ஆதிக்கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்கள் அது ஏற்பாடுகளுக்கிடையே எழுதப்பட்ட மோசேயின் சங்கற்பம் எனும் புத்தகத்திலிருந்து கிடைக்கப்பட்டதாக நம்புகின்றனர். இருபத்தியோறாம் நூற்றாண்டின் காட்சியில், இந்தப் புத்தகம் தான் யூதா எழுத மூலாதாரமாக இருந்ததா இல்லையா என்று தெரிவு செய்வது கடினம்.

பூர்வீக காலமுதல் தலைப்பிடப்படாத புத்தகத்தின் பகுதி இருந்தது இருந்த என்பது உண்மைதான், அதிலுள்ள சாரம்ஸத்தை வைத்து தீர்மானிக்க வேண்டுமானால், மோசேயின் உடன்படிக்கை என்பதே சிறப்பாயிருக்கும்.⁹ மோசேயின் சங்கற்பம் என்பதும் மோசேயின் ஏற்பாடு என்பதும் ஒரே புத்தகம் தான் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். மோசேயின் நடப்புகள் எனும் புத்தகம் நிறைவுபெறாத புத்தமாயிருக்கிறது, அந்த புத்தகத்தின் பகுதியிலும் கூட மிகாவேல் மோசேயின் சரீரத்திற்காக போராடின நிகழ்ச்சி குறிப்பிடப்படவில்லை. மீதித் துண்டான புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒருவர் இதுதான் மோசேயின் சங்கற்பம் என்று உறுதிப்படுத்த இயலாது. முடிவாக இந்தக் கதை எங்கிருந்து வந்தது என்பதற்கான ஆதாரம் தெளிவாக எவதுமில்லை என்று மட்டுமே நாம் அறிக்கையிட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம், அதிர்ஷ்டவசமாக, யூதாவுக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற மூலாதாரத்தைக் குறித்த தகவல் நமக்கு குறைவுபடுவது அவருடைய கருத்தை தரம் குறைக்காது.

யூதா, பிசாசுக்கும் தேவ தூதனுக்குமிடையே நடந்த சர்ச்சையை ஒப்பிடுவது மற்றொரு கேள்வியை எழுப்புகிறது, அப்படியொரு நிகழ்ச்சி உண்மையில் நிகழ்ந்ததா? மோசேயின் சரீரத்தைக்குறித்து பிசாசும் மிகாவேலும் தர்க்கித்துப் பேசின காரியம் உண்மையிலேயே ஒரு காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்தியிருக்கக் கூடுமா? சாட்சியத்தைக் குறித்த விசாலமான கேள்வி இருப்பதால் திருமறைசார் புத்தக ஆசிரியர்கள் இதை ஒரு வரலாறாக்குகின்றனர். யூதா இந்த நிகழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுவதால், அது ஒரு காலத்தில் நடந்த உண்மை நிகழ்ச்சிதான் என்று அவசியமான பொருள்படுமா?

இந்தக் கேள்விகளெல்லாம் முக்கியமானவை, ஏனெனில் “ஏவுதல்” என்று நாம் அழைப்பதும் திருமறை பதிவுகளை வரலாறாக்குவதும் எப்படிக் கண்டிக்கும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம் திருமறையில் கூறப்பட்டுள்ள அவ்வளவு சுருக்கக் கதைகளும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு முகப்பு மதிப்பீடான விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில் என்பது தெளிவாகிறது.

உதாரணமாக, “ஒரு மனுஷன் எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்குப் போகையில் அவன் கள்ளர் கையில் அகப்பட்டான்” (லூக்கா 10:30) என்று இயேசு சொன்னபோது, அவருடைய வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஒரு வரலாற்றுப்பதி வேடுகளாக்கப்பட்டன. அதன் வசனப்பகுதி, எப்படியிருப்பினும், அதன் வார்த்தைகள் உவமையின் ஒரு பகுதி என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. இயல்பாக, ஒரு உவமை, பொருத்தமான ஒரு காட்சியை விளக்கப்படுத்துகிறது, ஆனால் அது ஒரு வரலாற்றை தொடர்புபடுத்த முயற்சிப்பதில்லை. நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்தில், கிதியோனின் குமாரர்களில் ஒருவனாகிய யோதாம், சீகோமின் மனுஷர்களுக்கு ஒரு நடந்த நிகழ்ச்சியாக இல்லாத கதையை முன் வைத்தான். அவன், “விருட்சங்கள் தங்களுக்கு ஒரு ராஜாவை ஏற்படுத்தப் போயின” எனத் துவங்குகிறான் (நியாயாதிபதிகள் 9:8). யோதாம் அங்கே ஒரு காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லவில்லை. அவன் நடந்திராத ஒரு பொதுவான கதையைச் சொன்னான், அதில் சீகோமின் மனுஷர்களின் நடக்கையைக் குறித்து விவரித்தார்.

பேசப்படும் வசனப்பகுதிதான் ஒரு கதை உண்மையில் நடந்த சம்பவத்தை விவரிக்கிறதா இல்லையா எனத் தீர்மானிக்கும். மிகாவேலுக்கும் பிசாசுக்குமிடையிலே மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்து எழுந்த பிரச்சனையில், பேசப்படும் வசனப்பகுதியில் வாசகர் அவைகளெல்லாம் உண்மையில் நடந்தவைகள்தானா என அறிந்துகொள்ள சிறிதளவு உதவியே காணப்படுகிறது. மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்த பிரச்சனை, எப்படியிருப்பினும், ஒரு உண்மையல்லாத கதை என யூதாவுக்கும் தெரியும் அவருடைய வாசகர்களுக்கும் தெரியும் என்று ஆலோசனையாகச் சொல்லுவது காரணமற்றதாகிவிடாது. யூதா கொண்டு வந்த கருத்து ஒரு உண்மையில் நடந்த கதையாகச் சொல்லுவதைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. அது கட்டுக்கதையோ உண்மை வரலாறோ, யூதா விரும்பின கருத்தை விளக்கப்படுத்த அது பிரயோஜனமாயிருந்தது. நடந்த சம்பவம் உண்மையான ஒரு காலத்தில் நடந்த உண்மை நிகழ்ச்சியா இல்லையா என்று கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களில் வித்தியாசப்படலாம். பிரச்சனைக்கு அப்பால் இருக்கும் உண்மை யாதெனில் இந்தக் கதை பழைய ஏற்பாட்டில் இடம் பெறவில்லை.

யூதா ஒரு பரம்பரை வழி வந்த கதையைப் பயன்படுத்தினாரா அல்லது வரலாற்றில் இடம் பெற்ற ஒரு உண்மை நிகழ்ச்சியை ஒப்பிட்டுச் சொன்னாரா, எப்படியிருப்பினும் கருத்து ஒன்று தான். இந்த விஷயத்தில், சொல்லப்படும் கருத்தின் மதிப்பு வரலாற்றில் இடம் பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, திருமறையின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த உண்மைக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள சில நேரடிச் சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பாதுகாப்பான சட்டம் இதுதான்: திருமறை ஆசிரியர் ஒரு கருத்தை உண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதியிருந்தால், திருமறை வாசகர் அதை ஒரு சாட்சியமாக எடுத்துக் கொண்டு வரலாற்றைக் காணலாம். மறுபுறம், சொல்லப்படும் கருத்து ஒரு உண்மையான நேரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியாக இல்லாததே போனால், எழுத்தாளர் வரலாற்றைச் சொல்லி கோரிக்கை வைக்க முடியாது.

யூதா சிறியதிலிருந்து பெரியது வரையிலான ஒரு விவாதத்தைப் பயன்படுத்தினார், இருப்பினும், எதிர்மறைச் சொல் சற்று தெளிவற்ற

தன்மையைக் காட்டுகிறது. இதன் பொருளாவது: மிகாவேலே (பிசாசை) நேரடியாகக் குற்றப்படுத்தத் துணியவில்லையெனில், “தாங்கள் அறியாதவைகளைக் கொண்டு” கள்ளப் போதகர்கள் எவ்வளவாய் “குற்றப்படுத்த” துணியக்கூடாது. மிகாவேல் நியாயத்தீர்ப்பதை தேவனிடம் விட்டுவிட விருப்பமாயிருந்தான். “கர்த்தர் உன்னை கடிந்து கொள்வாராக!” என்று சொன்னார். மிகாவேலுக்கே அப்படியொரு தன்மையிருந்திருக்குமேயானால், மாமிச சரீரமுடையவர்கள் மிக அதிகமாய் அப்படிச் செய்ய அறிவுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

வசனம் 10. தேயுருவைப் போலவே யூதாவும், கிறிஸ்தவ செய்தியுடன் (தங்கள் தப்பிதங்களை) ஒத்துப் போக முனைந்தவர்களை கண்டனம் பண்ணுவதில் கட்டுப்படாதவராக இருந்தார். தெளிவான அவமரியாதையுடன் அவர்களை இவர்கள் (இந்த மனுஷர்கள்) என்று குறிப்பிட்டார். வசனம் 8ல், அவர் தொடக்கமாக, “அப்படியே ... இவர்கள்” (இந்த மனுஷர்கள்) என்று சொன்னார், வசனம் 12ல் அவர், “இவர்கள் உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்து” என்று சொல்லுகிறார்.

ஏற்கனவே வசனம் 8ல் அவர், தேவன் நியமனம் செய்து சபையை ஆளுகை செய்ய வைத்த அதிகாரங்களை “தூஷிக்கிறார்கள்” என்று அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். ஒருவரை “தூஷிப்பது,” அவரை அவமதிப்பதாகும். ஒருவர் தேவனைத் தூஷிப்பது என்பது “தேவதூஷணமாகும்.” NEB மொழிபெயர்ப்பில், “ஆகிலும் இந்த மனுஷர்கள் தாங்கள் அறியாதவைகளின் மேல் அவதூறை ஊற்றுகிறார்கள்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. NASB மொழிபெயர்ப்பில், இவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாதவைகளைத் தூஷிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அவர்களின் சுய-வலுக்கட்டாயமான அறியாமையும், சுய-புகழ்ச்சியுடன் கூடிய அக்கிரமச் செயல்களும், அவர்களின் காம விகார நடக்கைகளுக்கு தகப்பனாக உள்ளது (வசனம் 4). “இந்த மனுஷர்களின்” எண்ணத்தால் யூதா மிகவும் கலங்கி, கிறிஸ்துவினிமித்தம் அவர்கள் கொடுக்கும் அழிவுகளினால், அவருடைய கண்டிதம் உண்மைக்குப் பறம்பாக மாற்றப்பட்டது; அவர் தனது எண்ணத்தை இடைப்பட்ட நிலையில் கலைத்தார். NIV யில் யூதாவின் வார்த்தைகளின் கடைசிப்பகுதியை மொழியாக்கம் செய்தலில் உணர்ச்சிகரமாக சொல்லப்படுகிறது, “... இயற்கை அறிவுப்படி என்ன காரியங்களை அறிந்து கொள்கிறார்களோ, நியாயங் கண்டறியாத மிருகங்களைப் போல - இந்த காரியங்களே அவர்களை அழிக்கின்றன.”¹⁰

அப்படிப்பட்ட அறிவைக் குறித்து யூதா குற்றப்படுத்தி “இவர்களின்” புத்தி மிருகத்திற்கு ஒப்பானதாக, பகுத்தறிவற்ற நிலையில் இருந்து என்கிறார். அவர்கள் செய்தவைகளின் பின்னணியில் தொடர் வாழ்வும் மிகைப்படுத்துதலுமே அவர்களை விரட்டும் சக்திகளாய் இருந்துள்ளன. அது மாத்திரமல்ல, கள்ளப் போதகர்கள் தாங்கள் பேசுகிற காரியங்களைத் தாங்களே “புரிந்துகொள்ள” முடியாதவர்களாயிருந்தனர். கிறிஸ்துவே பாடமையக் கருத்தாக இருக்கும் போது, சுவிசேஷத்தைப் பற்றிக்கொள்வதால் பிறக்கும் புரிந்து கொள்ளாதலை யூதா குறிப்பாக உணர்த்தினார். மீன்கள் நீரிலே வாழ்வது போல கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவிலே வாழ்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக கள்ளப் போதகர் மாம்ச எல்லைக்குள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்

இருப்பது என்றால் என்ன என்பதை ஒரு எலி தண்ணீரில் ஜீவிப்பது என்றால் என்ன என்று புரிந்து கொண்டிருப்பது போலவே புரிந்து கொண்டிருந்தனர். தண்ணீரில் வாழும் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள ஒருவர் அதற்குள் வாழ்ந்து பார்க்க வேண்டும், அதேபோல ஒருவர் தனக்கும் தனது மக்களுக்கும் கிறிஸ்து வழங்கும் சமாதானத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ வேண்டும். “இவர்கள்” எப்படி உரிமையாளர்களான சரி, அவர்கள் இயேசுவைப் பின்பற்ற வில்லை. இந்தக் காரணத்தால் அவர்கள் தெரியாதவர்களாயிருந்தனர்.

யூதாவைப் போலவே, பவுலும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை அவிசுவாசியான ஆத்துமா தெரிந்துகொள்ளாத அளவுக்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அந்த விஷயம் 1 கொரிந்தியரில் வருகிறது: “ஜென்ம சபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளான்; அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும்; அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்” (1 கொரிந்தியர் 2:14). இதே போல தான் யூதா விவாதிக்கிறார். அவர் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டு, இவர்கள் கிறிஸ்துவை அறியாதவர்கள் என்றார். அவர்கள் ஜென்ம சபாவத்தைச் சார்ந்தவர்களும் முற்றிலும் செயல்படும் நிலையுடன் நிறுத்திக் கொள்பவர்களாயிருக்கின்றனர். அவர்கள் புத்தியில்லாத மிருகம் போன்றவர்கள். கிறிஸ்தவர்களின் நம்மைக்கே என்று அவர்கள் உரிமையாளர்களாயினாலும், தேவனிடத்திலிருந்து பிரிவினைக்கு வழி நடத்திக் சென்றது. கள்ளப் போதகர்களின் பாதை எங்கே கொண்டு போகிறது என்று யூதாவுக்கு சந்தேகமின்றி தெரியும். அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறவைகளாலேயே கெட்டுப் போவார்கள். என்று அவருடைய வாகர்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்பினார். யூதா தனது சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் இதே அழிவுக்குப் போய் விடக் கூடாது என்று அக்கறை காட்டினார், இந்தக் காரணத்தால் தான் அவர் செய்திருப்பதுபோல இப்படி எழுதியிருக்கிறார் (வசனங்கள் 3, 4).

வசனம் 11. யூதா தொடர்ந்து தனது காரணத்தை வலியுறுத்துகிறார். இவர்களுக்கு ஐயோ! என்று சொன்னார். தேவனுக்கு எதிர்த்துநின்ற மற்றவர்கள், போலவே, இவர்களும் கர்த்தருடைய கோபாக்கினையின் நியாயத்தின்படி சந்தித்தார்கள். அவர் முன்பு செய்திருந்தது போலவே யூதா பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மூன்று உதாரணங்களைக் கொடுத்து தனது கருத்தை வெளியிட்டார். (1) கள்ளப் போதகர்கள் காயீனின் வழியிலேயே சென்று கொண்டிருந்தார்கள். (2) அவர்கள் பிலேயாமின் தவறிலேயே பிடிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். (3) கூடுதலாக, தங்களுக்குத் தாங்களே மகிமையைத் தேடிக்கொண்டவர்கள் அது தேவனுக்கு எதிர்த்து நிற்கிற பாவமாயிருந்தாலும் கூட, இந்த மனுஷர்கள் கோராவைப்போல எதிர்த்துப் பேசின பாவத்துக்குள்ளாகி கெட்டுப்போனார்கள். யூதா தனக்கு எதிராயிருப்பவர்களை முன்பு மூன்று கூட்டமக்களோடு ஒப்பிட்டிருந்தார். அந்த உதாரணங்கள் விசுவாசியாத இஸ்ரவேலர்கள், பாவஞ்செய்த தூதர்கள் மற்றும் சோதோம் பட்டணத்தார் (வசனங்கள் 5-7). மேலும் பழைய ஏற்பாட்டிற்கு திரும்பி, மூன்று கூடுதல் உதாரணங்களின் பக்கம் தனது கவனத்தைத் திருப்பினார். முந்தின

உதாரணங்களாக இருந்தவர்கள் கூட்டமக்களாக இருந்தனர்: இஸ்ரவேலர்கள், தூதர்கள், மற்றும் சோதோம் பட்டணத்தார். இந்த வசனத்தில் சொல்லப்படும் உதாரணங்கள் தேவனால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட தனி நபர்கள்.

யூதா இந்தக் குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று உதாரணங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க குறைந்த பட்சம் மூன்று காரணங்கள் இருந்திருக்கக் கூடும்; அதினால் அவருடைய எதிர்ப்பாளர்களுக்கு தேவன் விதித்த நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்து விவாதிக்க விரும்பினார். முதலாவது, யூதாவுக்கும் அவருடைய வாசகர்களுக்கும் ஒரு பரிச்சயப்பட்ட நடைமுறை அமைப்பாக இருந்திருக்கக் கூடும். துன்மார்க்கர்கள் தான் எழுதப்படும் நபர்கள் என்றால், இந்த மூன்றும் பரம்பரை உதாரணங்களாக இருந்திருக்கக் கூடும். இரண்டாவது, எவ்விதக் குறிப்பிடப்பட்ட காரணமும் இல்லாமல், இயல்பாக எழுதியிருக்கலாம், திருமறை பேசும் நெடிய பட்டியலிருந்து அவருடைய மனதில்பட்ட உதாரணங்களாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். மூன்றாவது, யூதா சந்திக்க குறிப்பிட்ட போதகர்களுக்கு பொருத்தமான உதாரணங்களாக சிறப்பிப்பிக்கதாய் அவைகள் காணப்பட்டிருக்கக் கூடும். தேவனுக்கு அவர்களுடைய கீழ்ப்படியாமையின் இயல்பு யூதாவின் எதிரிகளின் கீழ்ப்படியாமையின் உத்தரவாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

“காயீனின் வழி” குறித்து ஏதாகிலும் யூதா எதிர்கொண்ட கள்ளப் போதகர்களுக்குப் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்குமா? காயீனின் கதை - அவனுடைய பொல்லாங்கும் அவனது குற்றத்தினால் விளைந்த சம்பவமும் - ஆதியாகமம் 4ல் காணுகிறது. காயீன் தன் சகோதரனிடம் கோபப்பட்ட பின்பு, தேவன் அவனுக்குத் தரிசனமாகிறார். காயீனின் கோபத்தை தேவன் உன்னிப்பாக கவனிக்கிறார். அவர் ஆறுதலாக அவனிடத்தில் பேசுகிறார். தேவன் அவனுடைய கோபத்தைக் குறித்து கேட்டார், அவனுடைய கோபம் அர்த்தமற்றது என்றும் அவனுக்கு எடுத்துக் சொன்னார். பிறகு அவர், “நீ நன்மை செய்தால், மேன்மையில்கையோ? நீ நன்மை செய்யாதிருந்தால் பாவம் வாசற்படியில் படுத்திருக்கும்; அவன் ஆசை உன்னைப் பற்றியிருக்கும், நீ அவனை ஆண்டு கொள்ளுவாய்,” என்று சொன்னார் (ஆதியாகமம் 4:7). பிறகு ஒரு செறிவூட்டப்பட்ட வாக்கியம் சொல்லப்படுகிறது. அதன் எளிய வாசகம், “காயீன் தன் சகோதரன் ஆபேலோடே பேசினான்” (ஆதியாகமம் 4:8அ) அநேமாக தேவனோடே தான் உரையாடின் காரியங்களைப் பேசியிருக்கலாம். ஒருவேளை சகோதரர்கள் தர்க்கம் பண்ணியிருக்கலாம், அது பற்றி எதுவும் நேரடியாகச் சொல்லப்பட வில்லை. ஆகிலும், அடுத்த வசனம் அவர்கள் இருவரும் வயல் வெளியில் இருக்கும் போது, காயீன் தன் சகோதரன் ஆபேலை கொலை செய்தான், என்று சொல்லப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு யூதர்கள் காயீனின் கதையால் கவரப்பட்டனர். யூதாவின் வாசகர்களில் பெரும்பாலானாரோ அல்லது எல்லாருமோ யூதர்களாயிருந்திருந்தால், அவர்கள் கிறிஸ்துவினிடத்தில் மனமாற்றப்பட்டிருந்தால், காயீனைப் பற்றி சில யூதர்கள் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கலாம், ஒருபுறம் ஆழ்ந்த யூகமாயிருந்தாலும், தேவனால் சம்மதிக்கப் பண்ண ஏதுவான எண்ணம் காயீனிடத்தில் இல்லை, என்பது ஆதியாகமத்திலிருந்து தெளிவாகத்தெரிகிறது. கள்ளப் போதகர்களைப் போல, அவன் தேவனுடைய பொறுமையான உற்சாகமளிக்கும் வார்த்தைகளை

நசுக்கிக் போட்டான். பிரதான தூதனாகிய மிகாவேல் பிசாசானவனை நேரடியாக குற்றப்படுத்த துணியவில்லை (வசனம் 9). யூதாவின் எதிரிகளோ எந்த வித நாவடக்கமும் இல்லாமல் அப்போஸ்தலிக அதிகாரத்துக்கு எதிராகக் குற்றஞ் சுமத்தினர். மிகாவேலின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் காயீனின் வழியிலே சென்று, அகந்தையோடும் தங்கள் சுய கருத்துக்களை உடையோராயும் தேவன் தங்களுக்களித்த வழிகாட்டலை கை விட்டவர்களாயுமிருந்தனர். காயீனின் உதாரணம் ஒரு இயல்பான விஷயமாக காணப்படவில்லை. அவனுடைய நடத்தை யூதாவின் எதிராளிகள் குறித்துச் சொல்லப் பட்டவைகளுக்கு பொருத்தமானதாயிருந்தது.

“பிலேயாம்” கூலிக்காக அமர்த்தப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசி அவனைப்பற்றி இன்றும் அதிகமாக அறிந்திருக்க விரும்புகிறோம். அவன் எப்படி அழைக்கப்பட்டான்? அவன் எப்படிப்பட்ட மனுஷனாக இருந்தான்? அவன் எப்படிப்பட்ட மனுஷனாக இருந்தான்? தனது வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி தேவன் அவனைத் தெரிந்து கொள்ளுமளவுக்கு அவனிடத்தில் சில தகுதிகள் (அப்போதைக்கு) இருந்திருக்கக் கூடும். பிரதானமாக, எண்ணாகமம் 22-24ல் பிலேயாமின் கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது. தன்னைக் குறித்து மோவாபின் ராஜா குறிப்பாக கவனம் செலுத்தியிருந்ததை வைத்து, தீர்க்கதரிசி நல்ல உணர்வைப் பெற்றான். பாலாக் உயர்ந்த பிரதிநிதிகளை சில தாராள வெகுமதிகளுடன் அனுப்பினான். தீர்க்கதரிசி அமைதி குலைந்து போனான். அவன் (பாலாக்கிடம்) போக விரும்பினான், ஆனால் அவன் தேவனுடைய ஊழியக்காரனாயிற்றே. “போக வேண்டாம்” என்று தேவன் சொன்னார் (எண்ணாகமம் 22:12).

ஒருவேளை பாலாக்கின் பிரதிநிதிகளின் குழு பிலேயாம் எப்படி நிலையின்றி தள்ளாடினான் என்று அவனிடம் சொன்னார்கள். ராஜா இன்னும் அதிகமான பொன்னோடும் பொருளோடும், அந்தஸ்தில் உயர்ந்த மனிதர்களை அனுப்பினான். அந்த தூதரவர்களோடு கூடப்போவதில் தெளிவாயிருந்தான். தேவன் அவனிடம், உன் தீர்மானத்தின்படி “நீ எழுந்து அவர்களோடே கூடப் போ” என்று சொன்னார். “பிலேயாம் செய்த தவறு” அவன் தேவனை ஏலம் விட்டு அவருடைய வார்த்தைகளை உயர்ந்த விலைக்கு விற்க முற்பட்டான்.

காரியங்கள் நடந்தேறின், பிலேயாம் இஸ்ரவேலின்மேல் சாபங்களையல்ல, ஆசீர்வாதங்களைக் கூறினான், ஆகிலும் பிலேயாம் முற்றிலும் தோற்றுவிடவில்லை. பாலாக் தனது பணத்துக்கு ஏற்றவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். பின்னதாக, இஸ்ரவேலர்களிடம் மோசே பேசுகையில் மோவாபிய ஸ்திரீகள் மோவாபியருக்கு தயவு பண்ணினினிமித்தம் சொன்னதாவது, “பேயோரின் சங்கதியிலே பிலேயாமின் ஆலோசனையினால் இஸ்ரவேல் புத்திரர் கர்த்தருக்கு விரோதமாய்த் துரோகம் பண்ணக் காரணமாயிருந்தவர்கள் இவர்கள்தானே; அதினாலே கர்த்தரின் சபையிலே வாணை ஏற்பட்டது” (எண்ணாகமம் 31:16; காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:14). பிலேயாம் மோவாபுடன் பாவத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் காமவிகார நடக்கையில் இஸ்ரவேலை சிக்க வைப்பதன் வழியைக் காட்டிக் கொடுத்தான். யூதா எதிர்கொண்ட கள்ளப் போதகர்களுக்கு பிலேயாமின் உதாரணம், காயீனின் உதாரணத்தைப் போலவே பொருத்தமனதாய் இருந்தது.

யூதாவினால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட மூன்று தனிநபர் உதாரணங்களில், பிலேயாம் மட்டுமே பேதுருவினாலும் குறிப்பிடப்பட்டவன் (2 பேதுரு

2:15). இந்தத் தீர்க்கதரிசி யூதா குறிப்பிடும் கள்ளப் போதகர்களுடன் இரண்டு தகுதியாம்சங்களில் பங்காளிகளாயிருக்கின்றனர். முதலாவதாக, அவனது ஆலோசனையினால் மோவாப் இஸ்ரவேலர்களை காமவிகார நடக்கை மற்றும் விகிரகாராதனை செய்யத் தூண்டப்பட்டார்கள். பாலாமைப் போலவே, கள்ளப் போதகர்கள் சிற்றின்ப வழிகளுக்கு மக்களை வசீகரித்தனர். இரண்டாவதாக, பிலேயாமின் முதல் விருப்பம் அவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட பணம். அவனைப் போலவே, கள்ளப் போதகர்களும் தேவனுடைய மகிமையைக் காட்டிலும் தங்களுடைய சொந்த ஆதாயத்திலே அக்கறைகாட்டினார்கள். பேதுரு மற்றும் யூதா ஆகிய இருவருமே பிலேயாம் கூலிக்காக அமர்த்தப்பட்ட தீர்க்கதரிசி என்று குற்றப்படுத்தினார்கள். அதேபோல, கள்ளப் போதகர்களும் தங்கள் சுய ஆதாயத்திற்காக தேவனுடைய ஜனங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். யூதா பிலேயாமை கீழ்ப்படியாமைக்கு இயல்பான உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டாரா? நிச்சயமாக இல்லை! அவர் எதிர்கொண்ட கள்ளப் போதகர்கள் பிலேயாமின் பாரம்பரியத்தைக் கைக் கொண்டிருந்தனர்.

தொடர்ந்து நாம் கவனித்தால், யூதா பிலேயாமை ஒரு கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட போதகனாக குற்றஞ் சுமத்திய காரியம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஊழியஞ் செய்வோருக்கு சரீரப்பிரகாரமான உதவியளிக்கும் நோக்கத்துடனல்ல. தங்களுடைய முழு நேரத்தையும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிற பிரயாசத்தில் ஒப்புக் கொடுப்போர் அவர்களை மதித்த விசுவாசிகளிடமிருந்து தங்கள் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்று புதிய ஏற்பாடு தெளிவாக்குகிறது. (1 கொரிந்தியர் 9:3-14; 1 தீமோத்தேயு 5:17, 18). எப்படியிருப்பினும், தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் முழு நேர ஊழியம் செய்யும் ஒரு ஊழியக்காரன் ஒரு மின்நிலைய ஊழியக்காரனைப் போலவோ அல்லது ஒரு மருந்துவனைப் போலவோ கூலிக்காக பணிபுரிவதில்லை. அவர் அப்படிச் செய்திருந்தால், அவர் கூலியாளாகத்தான் இருக்கக் கூடும். அவர் தேவனுக்காக பணிபுரிகிறார் மற்றும் அவர் தேவனுக்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

“கோராகு” என்பவன் ஒரு லேவியன், மோசேயிக்கும் ஆரோனுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட ஆசாரிய ஊழியத்திலே அவனுக்கு பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று கலக்கமுற்றவனாயிருந்தான். அவனைப் பற்றிய வரலாறு எண்ணாகமம் 16:1-11ல் சொல்லப்படுகிறது. கோராகு தனக்கு சில கூட்டாளிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு மோசேயின் தலைமைத்துவத்தை கவிழ்க்க வகை தேடினான். அவர்கள் மோசேயையும் ஆரோசனையும் பார்த்து, நீங்கள் மிஞ்சிப் போகிறீர்கள் ... “கர்த்தருடைய சபைக்கு மேலாக உங்களை ஏன் உயர்த்துகிறீர்கள்” என்றார்கள் (எண்ணாகமம் 16:3). அவர்களுடைய அறைகூவலுக்கு பதிலளித்த மோசே, “கர்த்தருடைய வாசஸ்தலத்தின் பணிவிடைகளைச் செய்யவும், சபையாரின் முன் நின்று அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவும், உங்களைத் தம்மண்டையிலே சேர்ப்பண்ணும்படி இஸ்ரவேலின் தேவன் இஸ்ரவேலின் சபையாரிலிருந்து உங்களைப் பிரித்தெடுத்ததும் ... அற்பக் காரியமோ?” என்று கேட்டார் (எண்ணாகமம் 16:9). காயீனைப் போலவும் பிலேயாமைப் போலவும், கோராகு, தேவனுடைய மகிமையை அவமாக்க, தனது சுய

மகிமையை இச்சித்தான். யூதா குறிப்பிட்ட மூன்று உதாரணங்களையுமே ஓட்டுமொத்தமாகக் கட்டி வைத்திருப்பது பெருமையுடன் தங்கள் சொந்த வழிகளில் போக விருப்பமாயிருந்தார்களேயன்றி, தேவனுடைய வழியிலே செல்ல விரும்பவில்லை. பெருமை, அகந்தை, மற்றும் சுய விருப்ப நடக்கைகள் காயின், பிலேயாம் மற்றும் கோராகு போலவே கள்ளப் போதகர்களும் கொண்டிருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டனர். கோராகு எதிர்த்துப் பேசின பாவத்துக்குள்ளாகி, கெட்டுப்போனார்கள் என்று யூதா சொல்ல முடிந்தது, ஏனென்றால் கள்ளப் போதகர்கள் மீது தேவன் கொண்டு வரும் நியாயத்தீர்ப்பு மிகவும் நிச்சயமானதாக இருந்தது.

வசனம் 12. கள்ளப் போதகர்கள் அகந்தையும் தைரியமும் உள்ளவர்களாயிருந்தனர். அவர்களுக்கு தேவனைப்பற்றிய பயமிருக்கவில்லை, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக் குறித்த சிந்தனையும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. யூதா தனது எதிரிகளை துல்லியமான உருவகங்களால் குற்றப்படுத்தினார். சில உருவகங்கள் நாம் இன்று எதிர்பார்ப்பதைக் காட்டிலும் குறைவான தெளிவை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. NASB யில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டபடி, யூதா கள்ளப் போதகர்களை மறைவாக கறைகளாயிருந்தனர் என்று சொன்னார் NASB யில் கிரேக்க வார்த்தையான *spilas* என்னும் வார்த்தை அதன் பின்னணியில் இருக்கிறது, அது புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கு மட்டுமே காணுகிறது. பழங்கால எழுத்தாளர்கள் அதை இரண்டு வித்தியாசப்பட்ட அர்த்தங்களிலே பயன்படுத்தினார்கள். சில வேளைகளில் ஒரு சம மட்ட நீருக்குக்கீழே இருக்கும் தெளிவற்ற கற்பாறைகள் அலைகளால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் - இன்னொரு வார்த்தையில், அவைகள் நீர் மட்டத்துக்கு அருகில் ஒரு சிதைவு பாறை. என்று குறிப்பிடப்பட்டது. யூதா இந்த வார்த்தையை, கள்ளப் போதகர்கள் மாய்மாலக்காரர்களாயிருக்கின்றனர் என்பதற்கும் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் முன்வைத்த ஆபத்து முற்றிலும் கடுமையானது ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் தீமைநிறைந்த திட்டங்களை பிறர் பார்வையில் படாதபடி வைத்துக் கொண்டனர், அல்லது குறைந்த பட்சம் தங்களை மிரட்டும் நபர்களாக காட்டாதபடிக்கு தந்திரத்தைக் கையாண்டனர். ஒரு வகையில் யூதா அதைத்தான் தொடர்புபடுத்த விரும்பினார். ஆகிலும், வேறொரு சாத்தியக்கூறும் இருக்கிறது.

சில நேரங்களில் *spilas* என்பது எந்த வித “கரும்புள்ளிகளையும்” “கறைகளையும்” பொருள்படுத்தலாம். KJV, NIV, மற்றும் NRSV பொதுப்படையான இந்த அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டிருந்தன. மறைவான “சிதைவு பாறை” என்பதற்குப் பதிலாக KJV வாசகம், “இவர்கள் உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்து” என்கிறது. NIV யில், “இந்த மனுஷர்கள் உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கசடுகளாயிருந்து” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “இவர்கள் உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் களங்கங்களாயிருந்து” என்று NRSV யில், சொல்லுகிறது. வார்த்தையின் பொருள் இதுதான் என்றால், அந்தக் கள்ளப் போதகர்கள் ஒரு பீப்பாயில் வைக்கப்பட்ட அழகிப்போன ஆப்பிள்களைப் போன்றவர்கள் என்று யூதா சொல்லுகிறார். அவர்கள் சபையின் நல்ல அந்நியோந்யத்தை களங்கப்படுத்தி கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஐக்கிய விருந்தை காமவிகார மற்றும் அவபக்தியான விருந்துகளாக பயன்படுத்தும்படி மயக்கினர்.

இதன் உள்ளடக்கம் இரண்டு சாத்தியக்கூறுகளான அர்த்தங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் காண கடினமாக்குகிறது. ஆகிலும், அலைகளுக்குள் மறைந்து நிற்கும் சிதைவு பாறை கப்பலை நொறுக்கி அழிக்கும் அழிவு சக்தியாய் இருப்பது போன்றது என்று ஒருவர் நினைத்தால், அது யூதா இரண்டு கருத்துக்களையும் தொடர்புபடுத்த விரும்பினார். என்பதாகும் மறைவான சிதைவு பாறையையும் கறைகருமாகிய இரு உதாரணங்களையும் சொல்லி, கள்ளப் போதகர்களைக் குற்றப்படுத்தும்படிக்கு வேண்டுமென்றே அவைகளை பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடும். கள்ளப் போதகர்கள் தங்கள் உண்மையான நடத்தைகளை மறைந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தேவனுடைய ஜனங்களிடத்தில் நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதில் இன்னும் அதிகமான கறைகளையே கொண்டு வந்திருக்கக் கூடும். யூதாவின் வாசகர்கள் அவர்களை, அவர்கள் யார் என்று அநேகமாக புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் தங்களைப் பொய்யான பாசாங்குகளுடன் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தனர்.

ஒருவர் கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து தங்கள் ஐக்கிய விருந்தை பங்கு பெறும் நேரம் கிறிஸ்தவம் மலரும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பார். ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் அதைத் தங்களுடைய அன்பின் விருந்தாக அழைத்தார்கள். கர்த்தருடைய பந்தி “அன்பின் விருந்துக்கு” சமமானதல்ல என்றாலும், அவைகள் இரண்டுக்குமிடையிலே ஒரு ஒற்றுமையுள்ளது. சில சபைகளிலே கிறிஸ்தவர்கள் முதலில் ஒரு உண்ணுகிற உணவை பகிர்ந்து கொண்டு பின்னர் கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கு பெற்றார்கள் என்பதாகக் காணப்படுகிறது (1 கொரிந்தியர் 11:17-22; 2 பேதுரு 2:13 ன் விளக்கத்தைக் காண்க). கள்ளப் போதகர்கள் கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி தங்களுடைய கீழ்த்தரமான உபதேசங்களை நுழைக்க முற்பட்டனர். அவர்கள் தங்களுடைய நடத்தைகளிலே நாணமற்றவர்களாய் காணப்பட்டனர். தேவனுக்குரிய மரியாதை இல்லை, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை எடுத்துக் கட்டும் ஆர்வம் இருக்க வில்லை. இவர்கள் “உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் ... பயமின்றிக் கூட விருந்துண்டு, தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக் கொள்கிறார்கள்;” என்று யூதா எழுதினார். கிரேக்க மொழியில் *poimaino* எனும் வார்த்தை NASB மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு வினைச் சொல்லாக “மேய்த்துக் கொள்கிறார்கள்” என்பது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால், அதன் பொருள் “ஒரு மேய்ப்பனைப் போல நடந்து கொள்ளுதல்.” “தங்களைப் பற்றி அக்கறை கொள்கிறார்கள்” என்பதற்குப் பதிலாக, NIV யில் “தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக் கொண்ட மேய்ப்பர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தேவனுடைய ஜனங்களை மேய்ப்பது என்பது ஒரு அச்சுறுத்தலுக்குரிய பொறுப்பாகும். இயேசு தமது ராஜ்யத்திலே ஊழியக்காரனாயிருப்பதிலும் பெரிதான ஒரு பதவி எதுவுமில்லை என்று சொன்னார் (லூக்கா 22:25, 26). ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தனது மந்தைக்கு ஊழியஞ் செய்கிறான், ஆனால் எல்லா மேய்ப்பர்களும் ஊழியப்பணியைப் பயன்படுத்துவதில்லை. யூதா எதிர் கொண்ட கள்ளப் போதகர்கள் மேய்ப்பர்களுக்கான ஆடைகளைத் தரித்துக் கொண்டிருந்தனர், ஆனாலும் அவர்கள் மேய்ப்பர்களைப் போல் நடந்து கொள்ளவில்லை. தேவனுடைய

ஜனங்களை வழிநடத்தும் செயலை தங்கள் மீது ஏற்றுக் கொண்டு, பின்பு தங்களுடைய சொந்த பசியை நிறைவு செய்ய தங்கள் பதவிகளைப் பயன்படுத்தினவர்களில் அவர்கள் முதன்மையானவர்களல்ல. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் எசேக்கியேல் மூலமாக, “என் மேய்ப்பர்கள் என் ஆடுகளை விசாரியாமற் போனார்கள், மேய்ப்பர்கள் மந்தையை மேய்க்காமல் தங்களையே மேய்த்துக் கொள்கிறார்கள்” என்று சொல்லச் சொன்னார் (எசேக்கியேல் 34:8). யூதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கள்ளப் போதகர்கள் சபைக்கு ஆவிக்குரிய வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டனர், ஆனால் அவர்கள் சபையின் ஆவிக்குரிய பெலனை ஒழுகிப் போகப் பண்ணினார்கள்.

கள்ளப் போதகர்கள் ஆவிக்குரிய போஷாக்கைக் கொடுப்பதாகச் வாக்குறுதி அளித்திருந்தும், உண்மையில் அவர்கள் தண்ணீர்ற்ற மேகங்களாய், அலைகிறவர்களாய், கனியற்றவர்களாயிருந்தனர். பேதுருவைப் போலவே, யூதாவும், அந்தப் போதகர்களுக்கு எதிராக கட்டுப்பாடற்ற கடுஞ்சொற்களை பிரயோகித்தார். ஆசிரியர் அளவுக்கு மிஞ்சிய திடீர் எழுச்சியை வெறிச் செயலாக வெளிப்படுத்தினார் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. யூதா அவர்களின் போதனைகளின் கருத்துக்களை சிதறப்பட்ட நிலையில் காட்டுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, நேருக்கு நேர் தாக்குதலை செலுத்துவதை தனிப்பட்ட ரீதியில் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் போதித்தவைகளை தாங்களே மூடி மறைத்தார்கள். யூதாவின் ஒவ்வொரு உருவகமும், சிறந்ததும் வேறுபட்டதுமான அவைகள், “இந்த மனுஷர்களைப்” பற்றி விரும்பினபடி வண்ணக்காட்சியாக அமைத்தார்

முதலாவதாக, அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் செய்தவைகளை கொடுக்கவில்லை, அவர்கள் “தண்ணீர்ற்ற மேகங்களாய்” இருந்தார்கள். கானானின் உலர்ந்து போன சூழ்நிலை காரணத்தால், அடிக்கடி தண்ணீர் ஒரு அபூர்வமான பொருளாய் இருந்தது. மேற்கத்திய காற்று மத்திய தரைக் கடலிலிருந்து வீசி கரையைக் கடக்கும் போது, குளிர் காற்றும் வீசும், மேகம் கூடும், சில வேலைகள் அவை கருமேகமுட்டமாகவும் பயமுட்டுதலாகவும் இருக்கும். பகல் நேர உஷ்ணம் குறைந்து, அவை வீணாகி, சீர் கெட்டதாக எந்த மழையும் வராதபடி கெடுத்து விடும். மழையைப் பற்றிய நம்பிக்கை உணர்வும் நாட்டுக்கு நிவாரணமும் கிடைக்கும் என்ற முன் எதிர்பார்ப்பைக் கொண்டிருந்த காரியம் உபத்திரவங்களை மட்டுமே அதிகப்படுத்தியது. கள்ளப் போதகர்கள் சபைக்குக் கொடுக்க எதுவும் இல்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் இருந்ததெல்லாம் வெறும் வார்த்தைகள் தான் - பாவத்துக்கு விடுதலையும், தேவனிடத்திலிருந்து சமாதானமும், வரப்போகிற வாழ்வும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட வார்த்தைகளுமே, ஆகிலும் அவைகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றவை எதுவுமில்லை. முடிவில், அவர்களிடமிருந்து வந்த நல்லது எதுவுமில்லை. அவருக்குச் செவிகொடுத்தவர்கள் இன்றும் அதிகமாக தேவனிடத்திலிருந்து தூரத்தில் நின்றார்கள், சமீபமாய் அல்ல.

கள்ளப் போதகர்கள் இன்னும் அதிகமாய் தேவனுடைய சபைக்கு ஆபத்துமிக்கவர்களாக இருந்தார்கள், அதினாலே அவர்கள் திசை மாறிப் போகிறவர்களும் சந்தர்ப்பவாதிகளாயும் காணப்பட்டனர். தங்களுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள தங்கள் செய்தியை எந்த வகையிலும் வளைத்துக் கொடுக்கிறவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் காற்றினால்

அடியுண்டோடுகிறவர்களாயிருந்தனர். ஆலோசனையாகச் சொன்னால் அவர்கள் தங்களை மிஞ்சிய ஒரு சக்திக்குக் கட்டுட்டிருந்தவர்களாயிருந்தார்கள்.

யூதா தனது வசைமொழிகளைத் தொடர்ந்து கள்ளப் போதகர்களுக்கெதிரான மூன்றின் தொகுதியான உருவக மொழிகளைப் பயன்படுத்தினார். அவர்கள் இலையுதிர்ந்து கனியற்ற மரங்களாயிருந்தார்கள். அது மட்டும் போதுமானதாயிராமல், அவர்கள் இரண்டு தரம் செத்தவர்கள். மரத்தை உருவகப்படுத்தும் விஷயத்துக்குத்திரும்பி, அவர்கள் வேரற்றுப் போனவர்கள் என்றார், அதாவது பிரயோஜனமான எதையும் உருவாக்க இயலாதவர்கள் என்றார். வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் முற்றுப்புள்ளி, கமா, ஆகியவைகளும் கூட கணிசமான அளவில் வார்த்தைகளின் பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டின. NASB மற்றும் NRSV மொழிப்பெயர்ப்புகள் “கனியற்ற” என்ற வார்த்தையோடு “இலையுதிர்ந்தமரங்கள்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. KJV மொழிப்பெயர்ப்பு கமாக்களைப் பயன்படுத்தி, மூன்று உருவகங்களுக்குப் பதிலாக நான்கு உருவகங்களை ஆலோசனையாகச் சொல்லுகிறது. அதன் வாசகமாவது, “இலையுதிர்ந்து, கனியற்று, இரண்டுதரஞ் செத்து, வேரற்றுப் போன மரங்கள்.” NIV மொழிப்பெயர்ப்பில் “கனியற்ற” என்பதையே வேரற்றுப் போன மரமாக விளக்கப்படுத்துபடுகிறது. அதில் “இலையுதிர்ந்த, கனியற்ற - வேரற்றுப்போன இரண்டு தரஞ்செத்தமரங்கள்” என்று புரிந்து கொண்டுள்ளது. மொழிப்பெயர்ப்புகள் மிக இலேசான பொருள் வித்தியாசத்தைக் கொடுக்கின்றன, ஆகிலும் அவை எல்லாவற்றின் பொருளும் ஒன்றே என்பது தெளிவு: கள்ளப் போதகர்கள் தாங்கள் கொடுக்க முடியாதவைகளை வாக்குறுதி பண்ணினார்கள்.

அறுவடையை எதிர்பார்த்து ஒருவர் கனிதரும் மரங்களை நடுகிறார். தேவன் இஸ்ரவேலர்களைக் குறித்து கொண்டிருந்த ஒரு பொதுவான புகார் ஜனங்கள் தேவ பக்திக்குரிய கனிகளை கொடுக்கவில்லை என்பதுதான். ஏசாயா இருபொருள்களுள்ள ஒப்புமையாக ஒரு திராட்சத் தோட்டத்தைப் பயன்படுத்தினார், ஆனாலும் கருத்து அதுவே தான். தீர்க்கதரிசி குறிப்பிடுகையில் தேவன் நிலத்தைப் பண்படுத்தி, உரமிட்டு, தமது திராட்சத் தோட்டத்தைப் பாதுகாத்தார். “பிறகு அவர் நல்ல திராட்சப் பழங்களைத் தரும் என்று காத்திருந்தார், அதுவோ கசப்பான பழங்களைத் தந்தது” (ஏசாயா 5:2ஆ). அதன் விளைவாக தேவன் தமது நியாயத்தீர்ப்பை அதன்மேல் கூறினார்: “... அதன் வேலியை எடுத்துப் போடுவேன், அது மேய்ந்து போடப்படும்; அதன் அடைப்பைத் தகர்ப்பேன், அது மிதியுண்டுபோம்” (ஏசாயா 5:2ஆ). தீர்க்கதரிசிகளில் ஒப்புமையான என்பது பொதுவான ஒன்று (எரேமியா 2:21; 12:10; எசேக்கியேல் 19:10-14; ஓசியா 10:1). இதே வித உருவகத்தை இயேசு பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 21:33-41). பேதுரு கள்ளப் போதகர்களுக்கு இதே ஒப்புமையை விளக்கப்படுத்தினார். அவருடைய கருத்தும் அதுவே. பேதுருவைப் பொறுத்தமட்டில், “இவர்கள் தண்ணீரில்லாத கிணறுகளும், சூழல் காற்றினால் அடியுண்டோடுகிற மேகங்களும்மாயிருக்கிறார்கள்” என்றார் (2 பேதுரு 2:17).

அந்தப் போதகர்கள் இரண்டுமுறை செத்தவர்கள் என்று யூதா சொன்னபோது, அது எல்லா சந்தேகங்களையும் அப்புறப்படுத்தத்தான். தங்கள் விஷம் நிறைந்த போதனைகளோடே கூட அவர்களால் போஷாக்கு

நிறைந்த கனிகளைக் கொடுக்க அவர்கள் மழைபெய்து தங்களை உயிர்ப்பிக்க வேண்டிய அவசியத்திலிருக்கும் நாற்றுகளல்ல. அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் போய்விட்டது. அவர்கள் “வேரற்ற மரங்களாகி” காலங்களாகிவிட்டன. யூதாவின் வாசகர்கள் அவர்களிடமிருந்து திரும்பி வந்தால் இன்னும் சிறப்பாக செயலாற்றி ரூப்பார்கள் சமரசத்துக்கு இடமில்லாதிருந்தது.

வசனம் 13. யாக்கோபைப் போலவே, யூதாவும் தேவனுடைய வழிநடத்துதலை தங்கள் வாழ்க்கையில் புறந்தள்ளினவர்களை அலைகிற கடலின் அலைக்கு ஒப்பிட்டு எழுதினார் (யாக்கோபு 1:6). அவர்களிடமிருந்து அடுத்து வருவது இன்னதென்று ஒருவரும் எதிர்பார்க்க இயலவில்லை. அவர்களை நம்பிச் சார்ந்திருக்க இயலாது. அவர்கள் நிலையற்றவர்களும் தொலை நோக்கு அற்றவர்களும் மாயிருந்தது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் மனுஷர்களை தேவனிடத்திலிருந்து சிதறடிப்பவர்களும் மாயிருந்தனர். அவர்கள் மார்க்கந்தப்பி அலைகிற நட்சத்திரங்களாயிருந்தனர். “வான்கோள்” என்பதற்கான ஆங்கில வார்த்தை “சுற்றித்திரிகிற” அல்லது “அலைகிற” என்கிற கிரேக்க மொழியிலிருந்து வந்தது. வான்கோள்கள் (planetes). என்பது, நிலையாயிருக்கிற நட்சத்திரங்களைப் போலல்லாமல், அவைகளையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களை திசை மாறிப் போகச் செய்யக் கூடியவைகள். கள்ளப் போதகர்களுக்கு நித்திய காரிருள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, கூடவே அவர்கள் நித்திய அக்கினியிலும் உபத்திரவப்படுவார்கள் (வசனம் 7).

பக்தியற்றவர்களுக்கு வரும் நியாயத்தீர்ப்புக் குறித்து ஏனோக்கின் தீர்க்கதரிசனம் (14-16)

¹⁴ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையான ஏனோக்கும் இவர்களைக் குறித்து; இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கும், அவர்களில் அவபக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் அவபக்தியாய்ச் செய்து வந்த சகல அவபக்தியான கிரியைகளினிமித்தமும், ¹⁵தமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவினர் பேசின கடின வார்த்தைகளெல்லாவற்றினிமித்தமும், அவர்களைக் கண்டிக்கிறதற்கும், ஆயிரமாயிரமான தமது பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னறிவித்தான். ¹⁶இவர்கள் முறுமுறுக்கிறவர்களும், முறையிடுகிறவர்களும், தங்கள், இச்சைகளின்படி நடக்கிறவர்களும் மாயிருக்கிறார்கள்; இவர்களுடைய வாய் இறுமாப்பானவைகளைப் பேசும்; தற்பொழிவுக்காக முகஸ்துதி செய்வார்கள்.

வசனங்கள் 14, 15. யூதாவினால் மேற்கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட, 1 ஏனோக்கின் பதிவேடுகள் குறித்து ஏனோக்கின் பெயர் தாங்கியுள்ள புத்தகம் “ஏனோக்கு தேவனோடே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில், காணப்படாமற் போனான்; தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார்” (ஆதியாகமம் 5:24) என்று சொல்லப்பட்டவராலேயே எழுதப்பட்டது என்று சிலர் தர்க்கிப்பார்கள். அந்த ஏனோக்கு ஆதாமிலிருந்து ஏழாந்தலைமுறை என்பது தான் அடையாளம். ஆதியாகமம் 5ம் அதிகாரத்தில் பேசப்படும் வம்சவரலாறு ஆதாமில் துவங்கி ஏனோக்கு ஏழாம் தலைமுறையாகக் காட்டப்படுகிறார், “ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறை” என்ற பட்டம் 1 ஏனோக்கிலும் காணப்படுகிறது.¹¹

யூதா எழுதும்போது, “இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கும் ... ஆயிரமாயிரமான பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட கர்த்தர் வருகிறார்” எனும் வாக்கியம் 1 ஏனோக்கு என வழக்கமாக குறிப்பிடப்படுகிற தள்ளுபடியாகமத்தியிருந்து மேற்கோள் காட்டி எழுதினார். அந்த மூலப் பதிவேட்டில் 1:9ஐ யூதா மேற்கோள் காட்டியுள்ளதில் “இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கு அவர் பதினாயிரங்களான பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட அவர் வருவார்”² என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. முதல் ஏனோக்கு ஒரு குழப்பமிக்க புத்தகம், அது நூற்றாண்டுகளினுடே மிக உன்னிப்பாக வாசிக்கப்பட்டு அறியப்பட்டுள்ளது. நிபுணர்களின் மத்தியில் பொது இசைவாய்க் காணப்படுவது என்னவெனில் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகவும் பின்பாகவுமாக ஆதி நூற்றாண்டுகளினூடே படிப்படியாகத் தொகுக்கப்பட்டவை. 1 ஏனோக்கை கூர்ந்து வாசிப்பவர்கள் யூதா மேற்கோள் காட்டிய பகுதி கிறிஸ்தவ காலத்துக்கு முன் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதப்பட்டது என நம்புகின்றனர்.

யூதனுமல்லாமல் கிறிஸ்தவர்களும்ல்லாமல், சில விதிவிலக்குகளுக்கு அப்பால், 1 ஏனோக்கை திருமறையின் தொகுப்பில் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொண்டு, வெகுவாய் உயர்ந்த மதிப்பளிக்கப்பட்ட புத்தகமாக சில வட்டாரங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டது. யூதா 1 ஏனோக்கை “வேத வசனமாகக்” குறிப்பிடாமல், புதிய ஏற்பாட்டை எழுதின பிற ஆசிரியர்களைப் போலவே வசனத்திற்கு மேற்கோளாகக் காட்டி யூதா எழுதியுள்ளார். ஏசாயாவிலிருந்து பவுல் மேற்கோள் காட்டுவது போல அவர் ஏனோக்கிலிருந்து காட்டியுள்ளார். யூதா ஆதியாகமம் 5:21-24 ன் ஏனோக்கைத்தான் குறிப்பிட்டார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அதிகாரத்தினாலும் ஏவுதலினாலும் எழுதினார்கள் என்று நம்புவோருக்கு, யூதா 1 ஏனோக்கை மேற்கோள் காட்டுவது பிரச்சனையைக் கொடுப்பதாயிருக்கலாம். அப்படியொரு பதிவேடு ஏவப்பட்டிருக்குமானால் அது உண்மையென உறுதிப்படுத்துகிறதாயிருக்கும். அது உண்மை, ஏனெனில் அது தேவனால் ஏவப்பட்டது, மற்றும் தேவன் உண்மையுள்ளவர். இருந்தாலும், இந்தக் காரியத்தில் யூதா ஏனோக்கைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கும் வார்த்தைகள் ஒரு பதிவேட்டிலிருந்து ஏனோக்கினால் எழுதப்பட்டு வந்தது போல் தோன்றவில்லை, குறைந்த பட்சம் “ஆதாமிலிருந்து ஏழாம் தலைமுறை ஏனோக்கினால்” எழுதப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. இப்படி மேற்கொள் காட்டப்படுவது குறித்து விசுவாசிகளாலும் அவிசுவாசிகளாலும் அநேகக் கேள்விகள் எழுப்பப்பட இயலும்: ஆதாமிலிருந்து ஏழாம் தலைமுறையாகிய ஏனோக்கினால் தான் இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்டது என்று யூதா உண்மையிலேயே நினைக்கிறாரா? கிறிஸ்தவர்களும் யூத நிபுணர்களும் 1 ஏனோக்கு புத்தகம் இயேசுவின் பிறப்புக்கு முன்பும் பின்பும் எழுதப்பட்டதாக ஒப்புக் கொள்கிறார்களா? யூதா ஏனோக்கிற்கு ஒப்பிட்டு எழுதினவைகள் 1 ஏனோக்கு என்று நாம் சொல்லுகிற புத்தகத்திலிருந்து தான் எடுத்து எழுதினார் என்பதை நாம் மறுப்பது நம்பத்தகுந்ததா? யூதா மேற்கோள் காட்டிய 1 ஏனோக்கின் புத்தகம் ஏவப்பட்டதாக குறிப்பிடப்படுவதன் உபயோகம் என்ன? இரண்டு காரணங்களினால்

கிறிஸ்தவர்கள் இந்த கேள்விகளில் போராட வேண்டியவர்களாயுள்ளனர்: (1) அது உண்மைத்துவம் சம்பந்தப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் வேத வசனங்கள் தேவனால் ஏவப்பட்டது என்று உறுதிப்படுத்தும் போது, யூதா என்ன புரிந்து கொள்ளாதலோடு ஏவப்பட்டதாக எழுதியிருக்கக்கூடும் என ஒப்பிட்டு பார்த்தல் அவசியம். (2) அது சாட்சியம் சம்பந்தப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களிலிருக்கும் நம்பிக்கையைக் குறித்து விசாரித்துக் கேட்கிற - விசுவாசிகளானாலும் அவிசுவாசிகளானாலும், விசாரித்துக் கேட்கிற யாவருக்கும் உத்திரவு சொல்ல ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்.

ஏனோக்கை மேற்கோள் காட்டிய யூதாவின் செயல் திருமறை சொற்களால் ஏவப்பட்டதை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு பிரச்சனையை முன் வைத்துள்ளது, அது ஒரு மேற்கொள்ளக் கூடாத ஒரு பிரச்சனையல்ல. 1 ஏனோக்கின் புத்தகம் “பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்ட” (2 பேதுரு 1:21) மனுஷர்களால் எழுதப்பட்டது என்று யூதா விசுவாசித்ததாக ஆதாரம் எதுவுமில்லை. யூதா தான் மேற்கோள் காட்டிய வார்த்தைகள் வேதவசனங்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு காரியத்தை மேற்கோள் காட்டுவது என்பது மட்டுமே, அது வேதவசனங்கள் என்று அதன் ஆகிரியர் நினைத்தார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. உதாரணமாக, பவுல், சிலவேளைகளில் உலகப்பிரகாரமான ஆகிரியர்களின் வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டி தனது கருத்தை விளங்கவைத்தார். மேலும் அவர் ஒரு அஞ்ஞான தத்துவ ஞானியையாவது “தீர்க்கதரிசி” என்று அழைத்திருக்கிறார் (கீத்து 1:12). 1 ஏனோக்கை தேவனுடைய ஜனங்களின் நியாயப்பிரமாணம், தீர்க்க தரிசனம், மற்றும் சங்கீதம் ஆகியவற்றிற்கு சமமான அதிகாரம் பெற்ற புத்தகமாக யூதா தனது மேற்கோளைக் குறிப்பிட வில்லை.

ஒரு கண்ணோட்டமானது, பிரளயத்திற்கு முன்பு இருந்த ஏனோக்கு தான் யூதா மேற்கோள் காட்டியவைகளை எழுதினார் அல்லது பேசினார் என்று அவைகள் எப்படியோ தேவ அருளால் 1 ஏனோக்கில் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் ஏனோக்கின் வார்த்தைகள் வாய்மொழியாகவோ எழுத்து வடிவத்திலே இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்த நானூறு வருடங்களாகவும், நாற்பது ஆண்டு வனாந்திர யாத்திரை காலத்திலும், இஸ்ரவேலரின் ஆயிர வருடத்திற்கு மேலான துரதிஷ்ட வருடங்களாகவும் தாக்குப்பிடித்து நிலைத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்திலிருந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு ஒப்பான சில காரியங்கள் நடந்துள்ளது. தேவன் தமது சிருஷ்டிப்பின் வரலாறை அது ஐலப்பிரளயத்திற்கு முந்தின நிகழ்வுகளை விவரிக்கக் கூடியவைகளாயிருந்த போதிலும், தேவன் நமக்கு அவைகளை வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறார். யூதாவின் விஷயத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் உண்மையாய் இருந்தவைகளை 1 ஏனோக்கிலிருந்து தெரிவு செய்து எழுதும் படி அவரை வழிநடத்தியிருக்கலாம். ஆகிலும், இந்தக் கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் கொள்பவர்கள் வேறே பழங்கால எழுத்தாளர்கள் யாரும், திருமறையை எழுதினவர்கள், உட்பட ஏனோக்கிடமிருந்து எந்தவொரு வாக்கியமும் வந்ததாக அறிந்திருக்கவில்லை. என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குறைந்த பட்சம், அப்படி அறிந்திருந்ததற்கான சாட்சியமும் எதுவுமில்லை.

மற்றொரு கண்ணோட்டத்தில் இந்த யூதா மேற்கோள் காட்டிய காரியம்

சாதாரணமாகத்தான் தனது கருத்தை விவரிக்க அவர் 1 ஏனோக்கைப் பயன்படுத்தினார் என்று கருதுகின்றனர். யூதா 1 ஏனோக்கை நன்றாக அறிந்திருக்க மக்களுக்குத்தான் எழுதினார் என்பது தெளிவாகிறது. யூதாவின் நேரடி வாசகர்கள் ஆதாமிலிருந்து ஏழாந்தலைமுறையான ஏனோக்கு எழுதினதாக குறிப்பிடப்படுவதில் பரிச்சயமாயிருந்திருக்கக் கூடும். யூதா தன்னை பரிச்சயமாக்கிக் கொள்ள மாத்திரம் இந்த பயன்பாட்டைக் கொண்டு வந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு. யூதாவும் அவருடைய வாசகர்களும் அவர் மேற்கோள் காட்டியது ஏனோக்கின் புத்தகம் என்று குறிப்பிடப்பட்டதாக அறிந்திருந்தனர். அந்தவேளையில் யார் இந்த புத்தகத்தை எழுதினார் என்றோ எப்பொழுது எழுதப்பட்டது என்றோ யூதா அக்கறைப்பட்டிருக்கவில்லை. தனது கருத்தை வெளியிட எளிமையோடு அதன் வார்த்தைகளை இரவல் வாங்கிக் கொடுக்க விரும்பினார், அவ்வளவுதான். என்னுடைய கருத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த கண்ணோட்டம் சரியெனத் தோன்றுகிறது.

1 ஏனோக்கிலிருந்து யூதா மேற்கோள் காட்டிய வாக்கியம் திடுக்கிடச் செய்கிற உபதேசக் கோட்பாடாக ஒரு புதிய கோணத்தில் வந்ததோ தீர்க்கதரிசனமோ அல்ல, அது கர்த்தர் வரப் போகிறார் என்று அறிவிக்கும் ஒரு பொதுப்படையான உறுதிப்படுத்துதல் மட்டும் தான். திருமறையின் மற்ற புத்தகங்களைப் போலவே, யூதாவையும் அதன் பொருளடக்க கருத்தில் வாசிக்க வேண்டும். 1 ஏனோக்கிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்ட உட்கருத்து அதன் வாசகர்களை யூதா புத்தகம் ஆகியாகம் 5:21-24ல் குறிப்பிடப்பட்ட ஏனோக்கினால்தான் எழுதப்பட்டது அல்லது பேசப்பட்டது என்று யூதா விசுவாசித்தார் என முடிவுக்கு கொண்டு வந்துவிடக்கூடாது. யூதா மேற்கோளாகக் காட்டிய புத்தகம் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகவும் உடனடிப் பின்பாகவும் உருவானது என்பதை நாம் அறிகிறோம். 1 ஏனோக்கின் புத்தகக் கருத்தை இரவல் வாங்கி, கிறிஸ்தவ உபதேசத்தை புரட்டின கள்ளப் போதகர்களை நியாயத்தீர்க்க தேவன் வருகிறார் என்று யூதா குறிப்பிட்டார்.

நாம் பின் வருவனவற்றை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானது: (1) புதிய ஏற்பாட்டின் அனைத்து பதிவேடுகளும் தேவனால் ஏவப்பட்டவை. ஆகையால், கிறிஸ்துவின் சபைக்கு அவைகள் அனைத்துமே அதிகாரம் பெற்றவைகள். (2) யூதா எழுதினவைகள் எதுவாயிருப்பினும் அவை தேவனால் ஏவப்பட்டவைதான். ஆகையால் அது உண்மையாயிருக்கிறது. (3) ஏவப்படுதல் என்பதை வசனங்கள் முன்வைக்கிறபடியே கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏற்கனவே மனதில் பதித்து வைத்துள்ள எண்ணப்படி ஏவப்படுதல் என்றால் என்னவென்று நிர்ணயித்தசெயலாக இருந்து விடக்கூடாது. (4) யூதாவின் நேரடி வாசகர்களும் பின்வரும் வாசகர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பின கருத்தைத் தெரிவிக்க யூதா ஏவுதலினால் ஏனோக்கிலிருந்து மேற்கோள் காட்டினார். (5) யூதாவின் கருத்து யாதெனில், தாம் எழுதிய சபையாருக்கு உபத்திரவம் கொடுத்த கள்ளப் போதகர்களும், அப்படிப்பட்ட, பிற அனைத்து கள்ளப் போதகர்களும், கிறிஸ்து வரும் போது நியாயத்தீர்ப்பில் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவார்கள்.

1 ஏனோக்கிலிருந்து மாம்சப் பிரகாரமான ஒழுங்கீன வாழ்வை வாழ்வோர்களுக்கு தேவனால் கொடுக்கப்படும் தாராள நியாயத்தீர்ப்பின் நிலையை வெளிப்படுத்த தொடர்ந்து வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறை வார்த்தை தேவபக்தியற்றவர்கள். NASB, மொழிபெயர்ப்பில் வசனம் 15ல் இது நான்கு முறை குணப்பெயர்ச் சொற்களான asebeia மற்றும் asebe's, அதேபோல asebeō ஆகிய வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. யூதா தான் எதிர்கொண்ட கள்ளப் போதகர்களை விவரிக்க அதுதான் சரியான வார்த்தை என தெரிந்து கொண்டார். 1 ஏனோக்கு 1:9ல் உண்மையில் வார்த்தைகள் இப்படியாகச் சொல்லுகிறது: "... அவர்களில் அவபக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் அவபக்தியாய்ச் செய்து வந்த சகல அவபக்தியான கிரியைகளினிமித்தமும், தமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவிகள் பேசின கடின வார்த்தைகளெல்லாவற்றினிமித்தமும், பாவிகளை அழித்து சகல மாம்சத்தையும் கண்டிக்கிறதற்கும் வருகிறார்." 1 ஏனோக்கின் கிரேக்க வசனங்களுக்கும் அதன் அருகில் யூதா காட்டுகிற விதத்திற்கும் வார்த்தைகளில் நெருக்கமான தொடர்பு இருக்கிறது.

யூதா தானும் வாசகர்களும் எதிர் கொண்ட போதகர்களைக் குறித்து ஏனோக்கு எழுதியிருப்பதாக எதுவும் கூறவில்லை. மாறாக, 1 ஏனோக்கின் வார்த்தைகளை அவர் மேற்கோள் காட்டி "அவபக்தியானவர்களைக்" குறித்து அந்த புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தவைகள் தான், அவர் (யூதா) எழுதின அந்த ஜனங்களுக்கும் பொருந்தும் என்கிறார். கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளின் அகந்தை தொடர்ந்து பிரச்சனையாக இருந்து வந்தது. அவர்கள் பேசின தேவனுக்கு விரோதமான கடின வார்த்தைகள் அவர்களை அவபக்தியுள்ள பாவிகளாய் காட்டியது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், அவர்கள், தேவனுடைய தண்டனையாகிய, நியாயத்தீர்ப்பை சந்திப்பார்கள் என்றார்.

வசனம் 16. கள்ளப் போதகர்கள் எளிதில் ஏமாறுகிற ஜனங்களை குறைந்த பட்சம் மூன்று வழிகளில் மோசம் போக்குகிறவர்களாயிருந்தனர். முதலாவதாக, அவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய செய்திகளை பிரசங்கித்தவர்களை அவமதித்தார்கள். இவர்கள் முறுமுறுக்கிறவர்களும் முறையிடுகிறவர்களும்மாபிரந்தார்கள். ஆக்கப்பூர்வமான முறையீடுகளும் முறுமுறுப்புகளும் இரண்டு வேறுபட்ட இடங்களுக்குரியவை. கிறிஸ்தவர்களை பாவம் நிறைந்த சுய விருப்பங்களிலிருந்து திருப்புவதற்கு கள்ளப் போதகர்கள் ஆர்வப்படவில்லை. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை கட்டியெழுப்புவது அவர்களுடைய நோக்கமல்ல. முறுமுறுத்தல் மனதின் துணைகொண்டு, குற்றங்கண்டு பிடிக்கச் செய்தல், ஒன்றிலும் மகிழ்ச்சி தராத காரியங்களுக்காக ஒருவருடைய மனப்போக்கிலே அகந்தையைக் கொண்டுவருதல் ஆகும். தங்கள் சுய இச்சைகளின்படி நடப்பதைக் காட்டிலும் வேறே உயர்ந்த உள்ளூர்வு அவர்களுக்கு இல்லை சபையில் இருக்கும் ஜனங்கள் அவர்களின் எண்ணிக்கைகளுக்குள்ளாகவே பிரச்சனைகளை சரிசெய்ய தங்களுடைய சிறிய அளவு பிரயாசங்களை மட்டுமே அர்ப்பணித்து, ஊழியத்தின் தேவைகளிலும் சிறிதளவு அர்ப்பணம் பண்ணியிருப்பார், ஆனால் ஊழியர் செய்தவர்களின் அளவுக்கதிகமாய் குற்றம் கண்டு பிடிக்கும்போது சபை தொல்லைப்படுகிறது.

இரண்டாவதாக, கள்ளப் போதகர்கள் மற்றவர்களை மோசம் போக்கித்தங்களைப் பின்பற்றுவதை ஆதாயமாக்கிக் கொள்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் இறுமாப்பானவைப் பேசுகிறார்கள். இறுமாப்புள்ளவர்கள் தங்களைக் குறித்து மிக உயர்வாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் அவர்கள் பதில் வைத்துள்ளனர். ஒருவர் தந்திரத்தோடோ

தந்திரமில்லாமலோ தன்னைக் குறித்து இறுமாப்பாய்ப் பேசக் கூடும். இறுமாப்புள்ளவர்களுக்கு செவிகொடுக்கவோ அல்லது மற்றவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவோ அற்ப நேரமட்டுமே உண்டு. மற்றவர்கள் என்பது கர்த்தருடைய சகோதரம் யோக்கோபு, யூதாவாக இருந்தாலும் கூட, அன்பு காட்டவும் இரக்கஞ் செய்யவும் முக்கியமானதாக கிறிஸ்தவர்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் சில வேளைகளில் கண்ணி வைத்து கிறிஸ்தவர்களை தங்கள் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு தங்களை முன்னிறுத்திக்கொள்வார்கள். மாய வித்தைக்காரனாகிய சீமோனைப் போல், யூதா பேசும் கள்ளப் போதகர்களும் தங்களை “ஏதோ பெரிய நபர்களாக” உரிமை கோரினர் (நடபடிகள் 8:9). இப்படியாக, தாங்கள் சொல்லுவதை எந்தவித குற்றச் சாட்டுமில்லாமல் நியாயத்தீர்ப்பும் இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்பவர்களால் செல்வாக்குடையவர்களானார்கள்.

மூன்றாவதாக, கள்ளப் போதகர்கள் யூதாவினால் எழுதப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமுதாயத்திற்குள் காலடிவைக்கத் தக்கதாக. தற்பொழிவுக்காக முகஸ்துதி செய்தார்கள். தனது வாசகர்கள் கள்ளப் போதகர்களின் முகஸ்திகளுக்கு குறைந்த கவனத்தையே செலுத்தும்படி யூதா ஆலோசனை கொடுத்தார். மாறாக, அவர்கள் போதிக்கும் போதனைகளின் வகைகளை கவனமுடன் கவனிக்கும்படி சொல்லப்பட்டனர்.

பயன்பாடு

இடங்கொடுத்தல் ஒரு ஒழுக்கமென்றில்லாத போது (வசனங்கள் 10-16)

ஆஸ்திரியாவிலுள்ள கிரேட்ஸ் எனும் இடத்தில் இல்லந்தோறும் போய் கதவைத் தட்டிப் பேசும் முகாமை ஒரு கூட்ட கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதில் எனது மனைவியும் நானும் கலந்து கொண்டோம். சபையிலே அமைதியான ஐக்கிய கூடுகை அறை இருந்தது, அதிலே செங்கல் சூளையில் பணி புரிந்து விட்டு வாலிபர்கள் மாலையிலே ஒன்றாகக் கூடி வருவார்கள். ஒரு நாள் நண்பகல் வேளைக்குப் பிறகு, அந்த ஐக்கிய அறைக்குத்திரும்பிய போது அந்த அறை எங்களுடைய மாணவர்களாலும் ஒரு டஜன் (பன்னிரண்டு) போரோ அதற்கு மேற்பட்டோ இருந்த புதிய நபர்களாலும் நிறைந்திருந்தது. மாணவர்கள் எங்களைத் தங்களுடைய விருந்தினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். அவர்கள் மகிழ்ச்சிதரும் பண்பட்ட சமார் முப்பத்தைந்து வயதுள்ள ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்ட இளைஞர்களாயிருந்தனர்.

இப்படிப்பட்ட இளம் போதகர்களுடன் நம்முடைய இளைஞர்களுக்கு மிகவும் சிறிய அநுபவம் மட்டுமே இருந்தது. அவர்களுடைய விருந்தினர்கள் இயேசுவிலுள்ள அவர்களின் விசுவாசத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள வந்திருந்தனர் என்று நினைத்தனர். சவிசேஷகர்கள் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன் எடுத்துக் கொள்ளும் பொருத்தணையைக் குறித்து அவர்கள் பழக்கமில்லாதவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் நமது இளைஞர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவோ. அவர்களுடன் உரையாடவோ வரவில்லை. அவர்கள் கொள்ளையிடவும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யவும் வந்திருந்தார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை சரிசெய்வது மிக்கக்கடினம் என

எனது மனைவியும் நானும் உணர்ந்தோம். அந்த விருந்தினரை கடுமையாக கேள்விகேட்டு சோதித்தால், இளைஞர்கள் அவர்களின் நண்பர்களை நாங்கள் விரும்பாததாக நினைத்து விடுவார்கள். இளமையும் அனுபவமில்லாதவர்களும் என நபர்கள் கள்ளப் போதகர்களின் உண்மையான நிறத்தைக் காணுவதில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

யூதா அதே போன்ற ஒரு சூழ்நிலையைச் சந்தித்திருக்க வேண்டும். அவருடைய வாசகர்களில் அநேகரும் இளம் பிராயத்தினராயிருந்தனர். அவர்கள் வளர்ச்சியிலும் அனுபவத்திலும் குறைவுள்ளவர்களாயிருந்தனர், அவர்களை தங்கள் வசப்படுத்த முனைபவர்களின் மறைமுக வழிகளை தீர்மானிக்க இயலாதவர்களாயிருந்தனர். யூதா தன்னுடைய வெளிப்படையான குற்றச்சாட்டில் சூது நிறைந்தவராயிருக்கவில்லை. அவருடைய வார்த்தைகள் நமக்கு கடினமானதாகத் தோன்றுகிறது, ஆனாலும் கர்த்தருடைய சகோதரனுக்கு அது தூசு தட்டும் தூரிகையை அல்ல, சுத்தியலைப் பயன்படுத்தும் சமயமாய் இருந்தது. அவர் தெளிவாயிருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. நாம் சாந்த குணமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டிய காலங்களும் உண்டு என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்வோம். எப்பொழுதும் நாம் அன்பினாலே சுத்தியத்தைச் சொல்ல வேண்டியவர்கள் (எபேசியர் 4:15). இவைகள் அனைத்தும் உண்மையென்ற ரீதியில், அதேவேளையில் ஒரு நேரம் வரும்போது கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தை தவறோடு ஒத்துப்போகச் செய்யும் நபர்களுடன் தீர்க்கமாக முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர், எச்சரிக்கை கொடுத்து அறிவுறுத்தின பிறகு, கிறிஸ்தவர்கள் தேவபக்தியற்ற நடக்கைகள் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி சகித்துக்கொள்ளவே இயலாது என்பதை தெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹E. Earle Ellis, *Prophecy and Hermeneutic in Early Christianity* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1993), 220–26. ²An English translation of 1 Enoch along with an introduction and brief comments can be found in James H. Charlesworth, ed., *The Old Testament Pseudepigrapha* (New York: Doubleday, 1983), 1:5–89. First Enoch 6—19 has the sons of God in Genesis 6 as its subject matter. ³Richard J. Bauckham, *Jude, 2 Peter*, Word Biblical Commentary, vol. 50 (Waco, Tex.: Word Books, 1983), 53. ⁴Wisdom of Solomon 10:7 (NRSV). ⁵Victor P. Hamilton observed, “The location of Sodom is uncertain.” He added, “No indubitable archeological evidence has yet emerged to substantiate either a northern or a southern location.” (Victor P. Hamilton, *The Book of Genesis: Chapters 18—50*, The New International Commentary on the Old Testament [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995], 31.) ⁶This is the viewpoint of J. N. D. Kelly, *A Commentary on the Epistles of Peter and of Jude*, Black’s New Testament Commentaries (London: Adam & Charles Black, 1969), 258. ⁷Ibid., 261. ⁸Tobit 5:4; 6:11; 7:9; 8:2; 9:5; 11:1; 12:6. ⁹An English translation of the Testament of Moses can be found in Charlesworth, 1:919–34. ¹⁰The technical term for such a grammatical move is “anacoluthon.”

¹¹1 Enoch 60:8. ¹²This translation of 1 Enoch 1:9 is from Charlesworth, 1:13–14.